3. Affabilitati opponitur litigium, 22. *q.* 116. 1. *o.*

1. Afficit magis delectatio quam triſtitia, ſed minus percipitur, 12. *q.* 35. 6. *o.*

2. Affectus eſt virtus benevolentiæ faciens placere ſuperioribus bona inferiorum, 22. *q.* 80. *ad* 2.

3. Affectum hominis per ſe quidem ſolus Deus videt, ſed ſecundum quod per aliqua ſigna manifeſtatur, poteſt etiam ipſum homo cognoſcere, 112. *q.* 12. 5. *c.* item 22. *q.* 106. 5. *ad* 3.

4. Paſsio divinorum dicitur affectio ad divina, & conjunctio ad ipſa per amorem Dei, & per guſtum ſpiritualem divinorum, 12. *q.* 111. 5. *c.* item 22. *q.* 10. 12. 5. *c.* item 22. *q.* 45. 2. *c. ad* 1. & *q.* 97. *ad* 2. item *q.* 154. 2. *c.* item *q.* 162. 3. *ad* 1. *fin.*

1. Affinitas contrahitur inter conſanguineos viri, & uxoris ex matrimonio, conſanguinitas ex naturali generatione efficitur, *Suppl. q.* 55. 1. *o.*

2. Ex morte viri, & uxoris non tollitur affinitas, *Suppl. q.* 55. 2. *c.*

3. Fornicarius concubitus in quantum aliquid de carnali conjunctione participat, affinitatem cauſat, ſicut licitus matrimonii concubitus. *Suppl. q.* 53. 5. 1.

4. Publicæ potius quædam honeſtatis juſtitia ex ſponſalibus contrahitur, quam aliqua affinitas, *Suppl. q.* 55. 4. *c.*

5. Affinitas affinitatem non cauſat, *Suppl. q.* 55. 5. *o.*

6. Matrimonium præcedens non modo contrahendum, ſed contractum dirimit, *Sup. q.* 55. 6. *c.*

7. Tot ſunt gradus affinitatis, quot ſunt conſanguinitatis, *Suppl. q.* 55. 8. *o.*

8. Conjugium inter conſanguineos, & affines contractum ſemper dirimendum eſt, *Suppl. q.* 55. 9. *c.*

9. Graduum diſtinctio per ſe conſanguinitati convenit, affinitati vero, non niſi mediante conſanguinitate, ut quoto gradu conſanguinitatis attinet mihi vir, toto gradu affinitatis attineat mihi uxor, *Suppl. q.* 55. 7. *c.*

10. Per viam accuſationis procedendum eſt ad ſeparationem matrimonii inter conſanguineos, & affines contracti, *Suppl. q.* 55. 10. *c.*

11. Procedendum eſt per teſtes in matrimonii contracti ſeparatione inter conſanguineos & affines. *Suppl. q.* 55. 11. *o.*

1. In omni affirmatione ſubjectum, & prædicatum ſunt idem re, & differunt ratione, 1. *q.* 13. 12. *c.* item *q.* 83. 5. *ad* 3.

2. Affirmatio naturaliter prior eſt negatione, quia ſimplicior, & ſignificat compoſitionem priorem diviſione, & ſignificat eſſe quod eſt prius quam non eſſe, 22. *q.* 122. 2. *ad* 1.

3. Ad affirmationem ſemper ſequitur negatio oppoſiti, non autem è converſo, quia ad plura ſe extendit negatio quam affirmatio, 12. *q.* 100. 7. *ad* 1.

Agatha non utens medicinis, ſed expectans hoc à Deo, non tentavit Deum, 22. *q.* 97. 1. *ad* 3.

1. Agens triplex, ſcilicet univocum, analogum, & æquivocum, 1. *q.* 13. 5. *o.* item 12. *q.* 60. 1. *c.*

2. Quintuplex, ſcilicet adjuvans, conſulens, diſponens, perficiens principale, & perficiens inſtrumentale, 12. *q.* 17. 1. 1.

3. Duplex, ſcilicet naturale, & voluntarium, 1. *q.* 19. 4. *c.* item *q.* 41. 2. *c.* & *q.* 47. 1. *ad* 1. item 12. *q.* 10. 1. *ad* 1.

4. Duplex, ſcilicet in eſſe, & in fieri, primum conſervat effectum in eſſe & fieri, ſecundum tantum in fieri, 1. *q.* 104. 1. *c. ad* 2. & 22. *q.* 52. 3. *c.*

5. Duplex, ſcilicet principale, & inſtrumentale, 3. *q.* 48. 6. *c.* & *q.* 62. 1. *c.*

6. Analogum eſt cauſa univerſalis totius ſpeciei, non autem univocum, ſed tantum individui, 1. *q.* 13. 5. *ad* 1. item 104. 1. *c.*

7. Agentia differunt dupliciter, ſcilicet ſecundum naturam, & ſecundum virtutem activam, 12. *q.* 25. 4. *c.*

8. Univocum eſt proportionatum paſſo, ideo facit effectum ejuſdem ſpeciei vel rationis, non autem æquivocum, 1. *q.* 13. 5. *c. ad* 1. & 12. *q.* 60. 1. *c.*

9. Voluntarium determinat ſibi finem, non autem agens naturale, 1. *q.* 19. 4. *c.*

10. Naturale determinatur ad unum effectum, non autem agens per intellectum, 1. *q.* 19. 4. *c.* item *q.* 41. 1. 2. *c.* item *q.* 47. 1. *ad* 1. & *q.* 116. 1. *c.* item 12. *q.* 10. 1. *ad* 1.

11. Actio naturalis agentis proportionatur naturæ ejus, non actio agentis per intellectum, 1. *q.* 41. 2. *c.*

12. Agens naturale eſt cauſa in fieri tantum, ſed agens divinum eſt cauſa in eſſe & fieri, 1. *q.* 104. 1. *c.*

13. Agit per motum, ideo requirit materiam, non autem agens divinum, 1. *q.* 90. 3. *c.* item 22. *q.* 173. 3. *c.*

14. De ratione agentis inſtrumentalis eſt, eſſe movens motum, 3. *q.* 19. 1. *ad* 2.

15. Secundarium non agit ſine principali, ſed cooperatur principali agenti, 3. *q.* 71. 4. *c.*

16. In omnibus agentibus ordinatis, ſecundum agit in virtute primi, quod movet ſecundum ad agendum, 1. *q.* 105. *c. fi.*

17. Inſtrumentale exequitur actionem principalis agentis per aliquam actionem propriam, & connaturalem ſibi, 1. *q.* 45. 5. *c.* item 3. *q.* 62. 1. *ad* 2.

18. Inſ-

18. Inſtrumentale non agit per virtutem ſuæ formę ſicut agens principale, ſed ſolum per motum à principali agente, 1. *q.* 18. 3. *c.* item 12. *q.* 12. 1. *ad* 1. item 3. *q.* 62. 1. 2. *c.* item *q.* 64. 5. *c.*

19. Principale agit ſecundum exigentiam ſuæ formæ. Ideo virtus ejus activa habet eſſe completum, non autem inſtrumentale, quia agit ut motum ab alio, 3. *q.* 63. 5. *ad* 2.

20. Omne agens inquantum agens, eſt nobilius paſſo, non autem ſimpliciter, 1. *q.* 39. 2. *ad* 3. & *q.* 79. 2. *ad* 3. & 12. *q.* 100. 7. *ad* 1.

21. Idem ſecundum idem non poteſt eſſe agens, & patiens, 22. *q.* 59. 3. *c.*

22. Naturale inducit in patiente duplicem effectum, ſcilicet formam, & motum conſequentem formam, 12. *q.* 26. 2. *o.*

23. Impreſsio agentis in paſſum eſt duplex, ſcilicet per modum qualitatis, & per modum paſsionis, 22. *q.* 171. 2. *c.* & *q.* 174. 5. *ad* 1. & *q.* 175. 3. *ad* 2.

24. Cujuslibet agentis ſine medio nulla diſtantia eſt ad paſſum, 1. *q.* 8. 1. *c.* item *ad* 3.

25. Materia corporalis reducitur ad actum imperfectum, ſola virtute agentis univerſalis, non autem ad perfectum, niſi mediante agente particulari, 1. *q.* 79. 4. *c.* item *ad* 1.

26. Materia non coincidit cum agente, cujus actio eſt tranſiens, nec movet ſe. Sed contrarium eſt in voluntate, 12. *q.* 74. 1. *ad* 3.

27. Nullum agens præter Deum attingit materiam primam, ſed præſupponit eam, 3. *q.* 75. 4. *c.*

28. Agens infinitæ virtutis non requirit materiam, nec diſpoſitionem materiæ, niſi ratione effectus, nec hoc ab alio agente, 12. *q.* 112. 2. *ad* 3. item *q.* 113. 7. *c.* item 22. *q.* 71. 3. *c.*

29. Omne agens quanto perfectius habet formam qua agit, tanto major eſt ejus potentia in agendo, 1. *q.* 25. 2. *c.*

30. Forma effectus eſt in agente naturali ſecundum ſimilitudinem naturæ, ſed in artificiali eſt ſecundum eandem rationem, non autem ſecundum eundem modum eſſendi, 1. *q.* 15. 1. *c.*

31. Agens non ageret propter formam, niſi inquantum ſimilitudo formę eſſet in eo ſecundum eſſe naturale vel intelligibile, 1. *q.* 15. 1. *c.*

32. Forma ſubſiſtens Platonica non poteſt eſſe agens, 1. *q.* 15. 4. *c.* item *ad* 2. & *q.* 91. 2. *c.*

33. Omne agens cum motu prius eſt duratione ſuo effectu, non autem agens quodlibet ſine motu, 1. *q.* 42. 2. *c.* item *q.* 46. 2. *ad* [illegible]

34. Intendit facere aliquod finitum, 1. *q.* 7. 4. *c.* item *q.* 23. 7. *c.* & *q.* 47. 3. *ad* 2. & *q.* 62. 9. *c.*

35. Agit ſibi ſimile, 1. *q.* 115. 1. *c.*

36. Effectus dupliciter aſsimilatur agenti, ſcilicet ſecundum ſpeciem, & ſecundum virtualem continentiam, 1. *q.* 13. 5. *c.* item *q.* 105. 1. *ad* 1. item *q.* 110. 2. *c.* item *q.* 115. 3. *ad* 3. & *q.* 117. 3. *c.*

37. Tota potentia agentis univoci manifeſtatur in ſuo effectu, non autem potentia æquivoci, 1. *q.* 25. 2. *ad* 2. item *ad* 3.

38. Agens per eandem virtutem poteſt producere multos effectus ſe invicem conſequentes, 22. *q.* 29. 4. *c.*

39. Plura agentia ſubordinata poſſunt producere eundem effectum, 22. *q.* 82. 2. *c.* item *ad* 2.

40. Secundum præſupponit aliquid á primo, 1. *q.* 90. 3. *c.*

41. Quanto virtus agens ad plura & remotiora extenditur; tanto eſt potior in iis quæ propter ſe quæruntur, ſed in iis, quæ quæruntur propter aliud, eſt é converſo, 22. *q.* 174. 2. *ad* 2.

42. Agens univocum reducitur ad æquivocum, non autem è converſo, 1. *q.* 13. 5. *ad* 1.

43. Nullum agens ex neceſsitate naturæ, poteſt eſſe primum agens, cum ei determinetur finis ab alio, 1. *q.* 19. 4. *c.* & 12. *q.* 1. 3. *ad* 2.

44. Deus, natura, & omne agens agit ſemper quod melius eſt toti, non autem parti, 1. *q.* 47. 2. *ad* 1. & *q.* 48. 2. *ad* 3. & *q.* 91. 3. *c.*

45. Omne agens inquantum hujuſmodi, eſt in actu, 1. *q.* 2. 3. *c.* & *q.* 4. 1. *c.* & *q.* 25. 1. *c. ad* 1. & *q.* 76. 1. *c.* & *q.* 89. 3. *c.* & *q.* 115. 1. *c.* & 12. *q.* 79. 2. *c.* & 3. *q.* 8. 5. *c.* & *q.* 75. 4. *c.* & *q.* 77. 3. *c.*

46. Creatum agit potentia differenti ab eſſentia ejus, 1. *q.* 54. 1. 2. 3. *o.*

47. Nullum agens agit, niſi in virtute Dei, 1. *q.* 105. 5. *c.*

48. Aliquid agit in virtute alterius dupliciter, ſcil. ut motum à virtute ejus, & ut utens virtute ejus, 1. *q.* 36. 3. *ad* 4.

1. Omne agens agit propter finem, 1. *q.* 44. 4. *c.* item 12. *q.* 1. 2. *o.* item *q.* 6. 1. *c.* & *q.* 9. 1. *c.* item *q.* 12. 1. *c.* item 5. *o.* item *q.* 17. 8. *c.* *q.* 38. 6. *c.* item *q.* 94. 2. *c.* item *q.* 109. 6. item 22. *q.* 45. 1. *ad* 1.

2. Agere propter finem dicitur dupliciter, ſcilicet à ſe, vel ab alio directum: primum convenit ſolis rationalibus, ſecundum vero carentibus ratione, & brutis, 1. *q.* 2. 3. *c. fin.* item *ad* 2. & *q.* 44. 4. *ad* 3. & *q.* 59. 3. *c.* & *q.* 103. *ad* 1. item 12. *q.* 1. 2. *o.* item *q.* 12. 5. *c. ad* 3. item. *q.* 17. 2. *ad* 3. & *q.* 93. 3. *c.* & *q.* 114. 1. *c. fin.* & 22. *q.* 50. 2. *c.* & *q.* 62. 1. *ad* 2.

3. Di-

70. In amore eſt duplex gradus, ſcilicet inter diligibilia, & diligentis ad dilectum. Primum attendit amans, non autem ſecundum quoad affectum, ſed tantum quoad effectum, 22. *q.* 9. 10. 11. 12. 13. *o.*

71. Omnes homines æqualiter ſunt amandi reſpectu objecti, non autem reſpectu actus, 22. *q.* 26. 6. *ad* 1.

72. Unus proximus eſt magis amandus, quam alius, ſecundum majorem unionem, 22. *q.* 26. 6. *o.* & *q.* 44. 8. *ad* 2.

73. Propinquiores debent plus amari quam meliores, & firmius, & multiplicius, 22. *q.* 26. 7. 8. *o.* item *q.* 32. 9. *o.* item *q.* 44. 8. *ad* 2. item *ad* 3.

74. Parentes debent plus filiis amari ratione objecti, ſed é converſo ratione amantis, 1. *q.* 96. 3. *ad* 2. item 12. *q.* 100. 5. *ad* 4. item 22. *q.* 26. 9. *o.* item 12. *ad* 3. & *q.* 31. 3. *ad* 4.

75. Debent uxores plus amari ratione objecti, ſed é converſo ratione diligentis, 22. *q.* 26. 11. *o.*

76. Conſanguinei debent plus aliis amari, 22. *q.* 26. 8. *o.*

77. In naturalibus quilibet tenetur magis amare conſanguineos, & in civilibus concives, & in militaribus commilitones, 22. *q.* 26. 3. *o.* item *q.* 31. 3. *c. ad.* 2.

78. Filii debent plus amari, quam fratres, 1. *q.* 96. 3. *ad* 2.

79. Mater plus amat, quam pater, qui debet plus amari, quam mater, 22. *q.* 26. 10. *o.*

80. Filii fontis debent plus amari in ſpiritualibus, quam filii carnis, non autem in aliis, 22. *q.* 26. 8. *ad* 2.

81. Benefactor plus diligit, quam beneficiatus, 22. *q.* 26. 12. *o.*

82. Dilectio inimicorum eſt perfectior, & magis meritoria, quam dileicto amicorum, 22. *q.* 27. 7. *o.* item 8. *ad* 2.

83. Amor naturalis non eſt paſsio, ſed connaturalitas rei, 12. *q.* 26. 1. 2. *o.*

84. Eſt inclinatio ad aliquid, 1. *q.* 60. 1. *o.* & 12. *q.* 26. 1. 2. *o.*

85. Nihil aliud eſt, quam inclinatio naturæ indita ab auctore naturæ, 1. *q.* 60. 1. *ad* 3.

86. Dilectio naturalis eſt reſpectu finis, ſed electiva eſt reſpectu eorum, quæ ſunt ad finem, 1. *q.* 60. 2. *c.* & 4. *ad* 3.

87. Dilectio naturalis eſt principium electivę, 1. *q.* 60. 2. *c.* item *q.* 62. 2. *c.* item *q.* 82. 1. *c.* fin. item 12. *q.* 10. 1. *c.* item *q.* 17. 9. *ad* 2. item *q.* 41. 3. *c.* item *q.* 91. 2. *ad* 2. item 22. *q.* 154. 12. *c.* item *q.* 155. 2. *c.*

88. Omnis dilectio naturalis eſt recta non rectitudine charitatis, licet una rectitudo perficiat aliam, ſed rectitudine naturali, 1. *q.* 60. 1. *ad* 3.

89. Amor naturalis eſt triplex, ſcilicet in appetitu naturali, ſenſitivo, & intellectivo, 1. *q.* 60. 1. *c.*

90. Eſt in omni re, in omni potentia, & membro, 1. *q.* 60. 1. *c.* item 12. *q.* 26. 1. *ad* 3.

91. Quælibet res naturali dilectione amat ſe, & quicquid eſt idem ei in natura, 1. *q.* 60. 3. 4. *c.* item 12. *q.* 10. 1. *c.* item *q.* 77. 4. *ad* 1. item 22. *q.* 67. 7. *ad* 1. & *q.* 126. 1. *c.*

92. Amor ſui tripliciter ſe habet ad charitatem, ſcilicet contrarie, incluſive, & concomitanter, 22. *q.* 19. 6. *o.*

93. Amare ſe dicitur aliquis tripliciter, ſcilicet juſte, injuſte, & indifferenter, 22. *q.* 25. 7. *c.*

94. Amor ſui eſt vituperabilis, quando eſt nimius reſpectu ſui, vel exteriorum, 12. *q.* 29. 4. *ad* 3. item *q.* 177. 4. *ad* 1.

95. Amor ſui inordinatus eſt cauſa omnis peccati, 12. *q.* 77. 4. *o.* & 5. *c.* & *q.* 84. 2. *ad* 3. & 22. *q.* 25. 7. *ad* 1. & *q.* 153. 5. *ad* 3.

96. Amare ſe ſecundum ſubſtantiam convenit omnibus, ſecundum carnem principaliter, vel ſecundum ſenſum peccatoribus tantum, ſed ſecundum ſpiritum bonis tantum, 22. *q.* 25. 4. *ad* 3. item 7. *o.* & *q.* 117. 1. *ad* 1.

97. Unio quadruplex, ſcilicet realis, ſimilitudinis, affectus, & ſubſtantialis. Prima eſt effectus amoris: ſecunda, & quarta eſt cauſa ejus: tertia eſt amor, 12. *q.* 28. 1. *ad* 2.

98. Unio amantis ad amatum duplex, ſcilicet realis, & affectus, 12. *q.* 25. 2. *ad* 2. item *q.* 28. 1. *c.*

99. Amor triplex, ſcilicet naturalis, ſenſitivus, & intellectivus, 1. *q.* 60. 1. *c.* & 12. *q.* 26. 1. *c.* & *q.* 28. 6. *ad* 1. & *q.* 41. 3. *c.* & 22. *q.* 26. 3. *c.*

100. Duplex ſcilicet amicitiæ, & concupiſcentiæ, 1. *q.* 60. 3. *c.* item 4. *ad* 3. item 12. *q.* 26. 4. *o.* item *q.* 28. 1. *c.* item 22. *q.* 17. 8. *c.* & *q.* 23. 1. *c.*

101. Eſt inæqualis dupliciter, ſcilicet ſecundum inæquale bonum, & ſecundum magis, & minus, 1. *q.* 20. 3. *o.* & 22. *q.* 26. 6. *o.*

102. Dilectio eſt tantum in voluntate, ſed amor proprie in ſenſitivo, licet transferatur etiam ad voluntatem, 12. *q.* 26. 3. *o.*

103. Addit ſupra amorem electionem, ſed charitas æſtimationem magni pretii, 12. *q.* 26. 3. *o.*

104. Amor intellectualis addit ſupra benevolentiam unionem effectus, 22. *q.* 27. 2. *c. ad* 2. & *q.* 31. 1. *c.*

105. Amor ut paſsio eſt ſemper cum impetu, & conſuetudine, ſed benevolentia quandoque ſubito, & ſine impetu, 22. *q.* 27. 2. *c.*

106. Amor eſt boni in communi, ſive habiti, ſive non, ſed gaudium, & delectatio eſt de præſenti, & habito deſiderium vero, & ſpes eſt de non habito, 1. *q.* 20. 1. *c.* & *q.* 34. 2. *ad* 1. & 12. *q.* 28. 1. *ad* 1. & 22. *q.* 4. 1. *ad* 3.

107. Actus amoris ſemper tendit in duo, ſcilicet in bonum volitum, & in eum, cui vult bonum, 1. *q.* 27. 1. *ad* 3. & 12. *q.* 26. 4. *c.*

108. Amor eſt unio amantis ad amatum, 1. *q.* 20. 1. *c. ad* 3. & 12. *q.* 25. 2. *ad* 2. item *q.* 28. 1. *o.*

109 Non eſt unio ſecundum rem, ſed ſecundum affectum, 22. *q.* 25. 2. *ad* 2. & *q.* 28. 1. *c. ad* 2.

110. Eſt motus appetitus, quo immutatur ab appetibili, ut ei complaceat, non autem ut tendens in appetibile, quia hoc eſt deſiderium, 12. *q.* 26. 2. *c. ad* 3.

111. Eſt complacentia amantis in amatum, 12. *q.* 25. 2. *c.* item *q.* 27. 1. *c.*

112. Importat convenientiam, & connaturalitatem ad amatum, 12. *q.* 23. 4. *c.* & *q.* 25. 2. *c.* & *q.* 26. 1. *c.* & *q.* 27. 1. *c.* & 4. *c.* & *q.* 28. 5. *c.* & *q.* 29. 1. 2. & *q.* 32 3. *ad* 3.

113. Eſt paſsio proprie ſecundum quod eſt in concupiſcibili, communiter autem ut eſt in voluntate: 12. *q.* 26. 2. *o.* item 3. *ad* 3. item ad 4. item *q.* 28. 6. *ad* 1.

114. Amor, gaudium, & delectatio, ut ſunt in appetitu ſenſitivo, paſsiones ſunt, non autem ut ſunt in voluntate, 1. *q.* 20. 1. *ad* 1.

115. Amor ponitur pro omni paſsione, 22. *q.* 162. 3. *ad* 4.

116. Eſt prima omnium paſsionum, 1. *q.* 20. 2. *c.* & 12. *q.* 25. 2. *o.* & 3. *c. fi.* & *q.* 27. 4. *c.* & *q.* 56. 3. *ad* 1. & *q.* 70. 3. *c.* & 22. *q.* 28. 4. *c.* item *q.* 47. 1. *ad* 1. item *q.* 162. 3. *ad* 4.

117. Quid eſt in appetitu ſenſitivo, eſt paſſio quędam, 22. *q.* 27. 2. *c.*

118. Non eſt paſsio læſiva, ſed perfectiva, niſi ratione tranſmutationis corporalis, vel objecti inconvenientis, ſcilicet peccati, 12. *q.* 28 5. *o.*

119. Non determinatur ad aliquod genus virtutis vel vitii, ſed ordinatus includitur in qualibet virtute, & inordinatus in quolibet peccato, 22. *q.* 125. 2. *o.*

120. Eſt naturaliter prior odio, ſed ſunt ſimul ſecundum rationem, 12. *q.* 29. 2. *o.*

121. Eſt fortior odio, licet quandoque videatur è converſo, quia odium eſt ſenſibilius, & majus odium comparatur minori amori, 12. *q.* 29. 3. *o.*

122. Aliquid eſt cauſa amoris dupliciter, ſcilicet ut ratio, & ut via, 22. *q.* 26. 2. *ad* 1.

123. Nulla paſsio eſt cauſa omnis amoris, ſed aliqua eſt cauſa alicujus amoris, 12. *q.* 27. 4. *o.*

124. Bonum eſt cauſa amoris propria ut proprium ejus objectum, 12. *q.* 27. 1. *o.* item 2. *o.* item *q.* 29. 1. *o.*

125. Ut conformat ſibi appetitum, cauſa, amorem, ut abſens concupiſcentiam, & ut præſens delectationem, 1. *q.* 20. 1. *c.* & 12. *q.* 23. 4. *c.* & *q.* 26. 2. *c.* & *q.* 28. 1. *ad* 1. & *q.* 30. 2. *c.*

126. Objectum amoris eſt ſimpliciter bonum, ideo bonum argumentatum ſimpliciter auget amorem. Sed non eſt ſic in audacia, quia objectum ejus compoſitum ex bono & malo, & motus ejus in malo præſupponit motum ſpei in bonum. Ideo, ſi addatur tantum de arduo quod excedat ſpem, non ſequitur motus audaciæ ſed minuitur, 12. *q.* 45. 4. *ad* 1.

127. Novitas & abſentia amati facit perceptionem amoris licet non ſemper augeat ipſum, 12. *q.* 29. 3. *c.* item *q.* 35. 6. *c.* item *q.* 28. 2. *ad* 1.

128. Sicut ex delectatione cauſatur amor, ſic ex triſtitia odium, quia ſicut movemur in amorem delectantium, ſic in odium triſtantium, 22. *q.* 34. 6. *c.* & *q.* 36. 4. *ad* 3. & *q.* 158. 7. *ad* 1.

129. Odium poteſt eſſe per accidens cauſa amoris, inquantum aliqui conveniunt in odio alicujus, 12. *q.* 32. 4. 3.

130. Amor & odium circa idem ſunt contraria non autem de contrariis, ſed ſe invicem conſequentia, 12. *q.* 29. 2. *ad* 2.

131. Apprehenſio unitatis eſt cauſa amoris, quia ſi aliquid apprehenditur ut pertinens ad bene eſſe amantis, cauſat amorem concupiſcentiæ. Si vero ut alterum ſe, cauſat amorem amicitiæ, 12. *q.* 28. 1. *c.*

132. Similitudo eſt per ſe cauſa amoris. Sed per accidens ſcilicet ut impedit proprium bonum, eſt cauſa odii, 12. *q.* 27. 3. *o.* & *q.* 99. 2. *c.*

133. Similitudo in actu eſt cauſa amoris amicitię, ſed ſimilitudo in potentia eſt cauſa amoris concupiſcentiæ, 22. *q.* 27. 3. *c.*

134. Similitudo eſt cauſa odii per accidens tripliciter, ſcilicet ratione diſplicentiæ propriæ conditionis, ratione impedimenti, vel ratione cognitionis amoris ſequentis, 12. *q.* 99. 2. *c.*

135. Delectatio ut intenta cauſat deſiderium & amorem, ſed in exequendo eſt è converſo, 12. *q.* 25. 2. *c. ad* 3. item *q.* 27. 4. *ad* 1. item *q.* 34. 1. *c. ad* 1.

136. Spes reſpectu ejus per quem fit poſſibile, cauſat amorem. Sed reſpectu boni ſperati eſt è converſo, 12. *q.* 27. 4. *ad* 3. item *q.* 40. 7. *o.* item *q.* 62. 4. *ad* 3. item 22. *q.* 17. 8. *c.* item *q.* 66. 6. *ad* 2.

137. Cauſat amorem vel auget ratione delectationis, quia delectationem cauſat, vel ratione deſiderii, quia ſpes deſiderium fortificat, 1. *q.* 27. 4. *ad* 3.

138. Amor carnalis cognoſcitur per frequentem familiaritatem, & per nimia collo-

operari ei bona, converſari cum eo delectabiliter, & concordia, 22. q. 25. 7. c. item q. 27. 2. ad 3. item q. 31. 1. c.

17. Principaliter intendit conviventes delectare. Sed quando oportet non veretur contriſtare eos propter bonum promovendum, vel propter malum vitandum, 22. q. 114. 1. ad 3. item 2. ad 1. item q. 115. 1. c. item q. 116. 2. c. item q. 168. 1. ad 3.

18. Delectationes, & utilitates provenientes ex amicitia poſſunt dici merces, non autem amicus proprie, ſed cauſaliter, 12. q. 14. 6. 3.

19. Homo debet pati detrimenta corporalia propter amicum, non autem ſpiritualia, 22. q. 26. 4. ad 2.

20. Amicis peccantibus magis auxiliandum eſt ad recuperationem virtutis, quam ad recuperationem temporalium, quamdiu eſt ſpes de ſalute eorum, nec tamen amplius eſt habenda familiaritas ſic ad eos, 22. q. 125. 6. ad 2.

21. Amicus magis debet ſubvenire in damnis virtutum, quam rerum exteriorum, 22. q. 25. 6. ad 2. item q. 33. 1. c.

22. Diſcordia opinionum poteſt eſſe inter aliquos cum amicitia, & pace, 22. q. 29. 3. ad 2. item q. 37. 1. c.

Amydum fit ex tritico corrupto, ideo non videtur quod panis ex eo confectus poſsit fieri corpus Chriſti, 3. q. 74. 3. ad 1.

1. Amor notionalis in divinis, ſumitur tripliciter, ſc. eſſentialiter, notionaliter, & perſonaliter, 1. q. 37. o.

2. In divinis eſt ſubſiſtens, 1. q. 37. 1. ad 2.

3. Amor ut Dei communicat naturam, non autem ut amor, 1. q. 27. 4. ad 3.

4. In divinis non eſt amor ex amore, quia ibi eſt unus tantum amor perfectus, 1. q. 27. 5. ad 3. & q. 37. 1. ad 4. & q. 41. 6. o.

5. Eſt proprium nomen Spiritus Sancti, 1. q. 37. 1. o.

6. Spiritus Sanctus ut amor, & ut nexus eſt media perſona, ſed eſt tertia, ſecundum ordinem numeri, & originis, 1. q. 37. 1. ad 3.

7. Procedit per modum amoris, 1. q. 27. 3. 4. 5. o. item q. 37. 1. o. item q. 45. 7. c.

8. Ex ſuo modo procedendi eſt amor patris in filium, & é converſo, 1. q. 37. 1. ad 2. item 3. q. 32. 1. c.

9. Pater amat filium, & è converſo, Spiritu Sancto, per modum effectus formalis, 1. q. 37. 2. o.

10. Pater amat ſe Spiritu Sancto, non autem generat ſe filio, nec ſpirat ſe Spiritu Sancto, 1. q. 37. 2. ad 2. item ad 3.

11. Pater, & Filius amant nos Spiritu Sancto, 1. q. 37. 2. ad 3.

12. Deus amat omnia, quę ab eo ſunt, 1. q. 20. 2. o. item q. 23. 3. ad 1. item 12. q. 110. 1. c.

13. Amor transfert Deum, & omne amans extra ſe, 1. q. 20. 2. ad 1.

14. Dilectio Dei duplex, ſcilicet communis, qua diligit omnem creaturam: alia ſpecialis, qua trahit creaturam rationalem ſupra conditionem ejuſdem naturæ ad participationem ſui, 12. q. 110. 1. c.

15. Amor ut paſsio, ſecundum ſuum materiale non eſt in Deo, ſed tantum ſecundum ſuum formale, 1. q. 20. 1. o. item q. 82. 5. ad 1.

16. Amor Dei cauſat bonitatem in rebus, ſed amor noſter cauſatur ab eo, 1. q. 20. 2. c. item q. 23. 4. c. item 12. q. 110. 1. c. ad 1. item 3. q. 86. 2. c.

17. Deus ab ęterno dilexit creaturas in propriis naturis; & voluit eas eſſe, non autem tunc, 1. q. 20. 2. ad 2.

18. Amat creaturas irrationales, non amore amicitię, ſed quaſi amore concupiſcentiæ, 1. q. 20. 2. ad 3. item 22. q. 25. 3. c. ad 1.

19. Diligit peccatores, & damnatos, 1. q. 20. 2. ad 4. item q. 23. 3. ad 1. item ad 2.

20. Diligit damnatos quoad naturam, ſed odit eos, inquantum ſunt mali, & inquantum non vult eis bonum vitæ æternæ niſi voluntate antecedente, 1. q. 20. 2. ad 4. item q. 23. 3. ad 1. item 22. q. 83. 16, c. item 3. q. 49. 4. ad 1.

21. Plus amat aliqua, quam alia ex parte boni voliti, ſed æqualiter ex parte actus, 1. q. 20. 3. o.

22. Semper plus amat meliora, 1. q. 20. 4. o.

23. Plus amat Chriſtum, quam omnes creaturas, 1. q. 20. 4. ad 1. item ad 2.

24. Plus amat angelos, quam homines quoad eſſe naturæ, ſed quoad eſſe gloriæ, aliquos plus, aliquos minus, vel æqualiter, 1. q. 20. 4. ad 3.

25. Plus amat innocentem, quam pœnitentem æqualis charitatis quoad præmium accidentale tantum, 1. q. 20. 4. ad 4.

26. Plus ſimpliciter amat peccatorem prædeſtinatum, quam juſtum præſcitum, ſed ut nunc è converſo, 1. q. 20. 4. ad 5.

27. Poteſt immediate amari à nobis in hac vita, 22. q. 27. 4. o.

28. Omnis creatura naturaliter plus diligit Deum, quam ſe, 1. q. 60. 5. o. & 12. q. 109. 3. c. item 22. q. 26. 3. c.

29. Modus amandi Deum non poteſt determinari, 22. q. 27. 6. c.

30. Deus poteſt à creatura diligi totaliter ex parte Dei, & ex parte ſui, non ex parte actus, 22. q. 27. 5. o.

31. Amor quo diligimus Deum, non eſt infinitus, 22. q. 27. 5. c.

32. Dilectio Dei eſt finis omnis actionis hominis, & ſumma perfectionis ejus, 22. q. 27. 6. c. ad 3.

33. Deus diligitur propter aliud non formaliter, nec effective, nec ut finis, ſed diſpoſitive, vel materialiter, 22. q. 27. 3. o.

34. Antecedentia dilectionem Dei in via ſunt tria, ſcilicet apprehenſio Dei per auditum, per viſum, & per guſtum. Primum eſt in incipientibus, ſecundum in proficientibus, & tertium in perfectis, 22. q. 54. 9. o.

35. Amor Dei eſt congregativus, ſed amor ſui eſt diſgregativus, 12. q. 73. 1. ad 3.

36. Eſſe, vivere & intelligere, eſt appetibile, & amabile omnibus, ideo Deus inquantum eſt cauſa horum, non poteſt ab aliquo haberi odio, 22. q. 34. 1. o.

37. Dilectio Dei includitur in dilectione proximi virtute, ſicut cauſa in effectu, & é converſo ſicut effectus in cauſa, 12. q. 99. 1. ad 2.

38. Amare Deum eſt magis meritorium, quam amare proximum, 22. q. 27. 8. o. item q. 182. 2. o.

39. Diverſæ opiniones de Petro, & Joanne Apoſtolo in dilectione Chriſti activa, & paſsiva, 1. q. 20. 4. ad 3.

40. Angeli in ſtatu naturę amabant Deum ſuper omnia, 1. q. 60. 5. o. item q. 62. 2. ad 1. & q. 63. 1. ad 3.

41. Angeli naturaliter plus diligunt Deum, quam ſe, 1. q. 60. 5. o. item 12. q. 109. 3. o. item 22. q. 26. 3. c.

42. In angelis eſt dilectio naturalis, & electiva, 1. q. 60. 1. 2. 3. o.

43. Angelus, & homo diligunt ſe dilectione naturali, & electiva, 1. q. 60. 3. o.

44. Quilibet angelus diligit alium ſicut ſeipſum dilectione naturali, etiam malus bonos, 1. q. 60. 4. o.

45. In angelis beatis perſeverat dilectio naturalis, 1. q. 62. 7. o.

46. Deus eſt ex charitate amandus ſuper omnia, 22. q. 44. 8. ad 2.

47. Quilibet debet ex charitate plus diligere Deum, quam ſe, 22. q. 26. 3. o. item q. 44. 8. c.

48. Angeli ſunt à nobis ex charitate amandi, 22. q. 25. 10. o.

49. Deus debet ex charitate magis amari quam proximus, 22, q. 26. 2. o.

50. Tantum quatuor debent ex charitate amari, ſcilicet Deus, proximus, anima, & corpus, 22. q. 25. 12. o. item q. 44. 3. ad 1. item 8. ad 2.

51. Homo poteſt ex charitate ſe diligere, 22. q. 25. 4. o.

52. Quilibet ex charitate debet magis ſe amare, quam proximum, 22. q. 26. 4. o. item q. 44. 8. ad 2.

53. Proximus debet amari ex charitate propter Deum, non autem principaliter, 22. q. 25. 1. o. item 2. ad 1. & 8. c. item q. 103. 3. ad 2. item q. 188. 2. c.

54. Corpus debet ex charitate diligi, 22. q. 25. 5. o.

55. Proximus debet ex charitate magis diligi, quam proprium corpus, 12. q. 73. 5. c. item 22. q. 26. 5. o. item q. 44. 8. ad 2.

56. Peccator debet diligi ex charitate quoad naturam, non autem quoad culpam, 22. q. 25. 6. o. item 11. c. & q. 64. 6. c.

57. Amare inimicum ut ſic, eſt perverſum, ſed quoad naturam in communi eſt de præcepto cuilibet, non autem in particulari, niſi in præparatione animi, ſed eſt de perfectione, 22. q. 25. 8. o. item 9. c. item q. 34. 3. ad 3. & q. 83. 8. c. & q. 108. 1. c.

58. Signa amoris oportet inimicis oſtendere in communi, non autem in ſpeciali, niſi in præparatione animi, ſed eſt de perfectione, 22. q. 25. 9. o.

59. Virtutes debent amari ex charitate, 22. q. 25. 2. c.

60. Charitas amari debet ex charitate, 22. q. 25. 2. o.

61. Aliquid poteſt diligi ex charitate dupliciter, ſc. amore amicitiæ, & amore concupiſcentiæ, & ſic amari poteſt accidens, & res irrationales, non autem primo modo, 22. q. 25. 2. 3. o. item 11. c.

62. Dæmones, & cæteri damnati quoad naturam ſunt ex charitate amandi, non autem quoad gloriam, niſi voluntate antecedente, 22. q. 25. 11. o.

63. Omne ens naturaliter plus diligit ſe, quam alterum, 1. q. 60. 4. ad 2. item 5. ad 1.

64. Deus plus amat nos, quam é converſo, 22. q. 26. 12. ad 3.

65. Quodlibet ſingulare plus naturaliter diligit bonum ſpeciei, quam bonum proprium, 1. q. 60. 5. o. item 12. q. 109. 3. c.

66. Omnis pars naturaliter plus diligit totum, quam ſe, 1. q. 60. 5. o. item 12. q. 19. 10. c. item q. 109. 3. c. 3. item 22. q. 26. 2. c. item 4. ad 3.

67. In patria nullus eſt ordo dilectionis niſi ſecundum propinquitatem ad Deum, 22. q. 26. 13. c.

68. In patria quilibet plus amat ſe poſt Deum, quam alium, 22. q. 29. 13. o.

69. Beati voluntate conſequente volunt majus bonum alteri meliori quam ſibi, ſed intenſius ſibi. Antecedente vero etiam majus bonum volunt ſibi, 22. q. 26. 13. c.

70. In

3. Diverſarum actionum ſunt diverſi fines proximi, ſed eſt tantum unus ultimus, 12. *q.* 1. 3. *ad* 3.

4. Finis eſt cauſa tantum, ut eſt in voluntate agentis, 12. *q.* 1. *ad* 1.

5. Omne agens agit propter bonum, 1. *q.* 105. 5. *c.*

6. Deus agit propter finem communicandum aliis, ſcilicet ſe, non autem propter finem ſibi acquirendum, 1. *q.* 44. 4. *o.*

7. Omnia quæ ſunt in toto mundo aguntur, præter primum agens, quod nullo modo ab alio agitur, 1. *q.* 60. 1. *ad* 2.

8. Omne agens aliud à Deo agit propter alium finem à ſe: ideo agit ex indigentia, 1. *q.* 44. 4. *c. ad* 1.

9. Agere propter indigentiam eſt agentis imperfecti, quod natum eſt agere & pati, ideo non convenit Deo, 1. *q.* 44. 4. *ad* 1.

10. Ut Deus vel charitas ſit finis actionis, requiritur quod ratio prius cogitans de eis, ordinaverit eam in Deum, 12. *q.* 1. 6. *ad* 3.

11. Non oportet quod agens ſemper cogitet de ultimo fine, 12. *q.* 1. 6. *ad* 3.

12. Quicquid homo faciat, verum eſt dicere quod homo agat propter finem: etiam agendo actionem, quæ eſt ultimus finis, 12. *q.* 1. 1. *ad* 2. *fin.*

13. Omnia quæ agit homo, agit propter ultimum finem, 12. *q.* 1. 6. *o.*

14. * Agere tripliciter dicitur, ſcilicet effective, formaliter, & finaliter, 1. *q.* 48. 1. *ad* 4.

15. Tripliciter contingit, ſcilicet per ſe primo, per partem, & per accidens, 1. *q.* 76. 1. *c.*

16. Mediante alio, tripliciter ſumitur, ſcilicet virtute ejus, & ſuppoſito, vel inſtrumento, & principio formali, 1. *q.* 36. 3. *ad* 4.

17. In agentibus ordinatis, ſecundum poteſt dupliciter agere vel moveri, ſcilicet ſecundum propriam naturam, vel ſecundum naturam ſuperioris, 22. *q.* 2. 3. *c.*

18. Aliquid agere poteſt ultra ſpeciem ſuam in virtute agentis ſuperioris, non autem in virtute propria, 12. *q.* 109. 1. *c.* item 3. *ad* 2. item *q.* 112. 1. *c.* item *q.* 114. 2. *c.* item 3. *q.* 3. *q.* 77. 3. *ad* 3.

1. Agile erit corpus glorioſum ſicut anima, ut ei ſit habile ad obediendum, *Suppl. q.* 84. 1. *c.*

2. Corpora glorioſa movebuntur agilitate ſua ut eis libitum fuerit, *Suppl. q.* 84. 2. *o.*

3. Corpora glorioſa movebuntur in tempore, ſed imperceptibili propter brevitatem, *Suppl. q.* 84. 3. *c.*

* 1. Aggravatio animi eſt effectus doloris, 12. *q.* 37. 2.

Agiographæ ſæpius loquebantur de cognoſcibilibus humana ratione, non quaſi ex perſona Dei, ſed propria tamen cum adjutorio divini luminis, 22. *q.* 174. 2. *ad* 3.

1. AGnus jugiter oblatus mane & veſpere, erat principale ſacrificium veteris legis, 3. *q.* 22. 3. *ad* 3.

2. Agnus paſchalis erat præcipuum ſacramentum repræſentativum paſsionis Chriſti, 3. *q.* 73. 5. *c.*

3. Chriſtus dicitur agnus tripliciter, ſcilicet propter vitæ puritatem, mortis manſuetudinem, & peccati expiationem, 12. *q.* 102. 3. *ad* 2.

4. Eſus agni paſchalis præfigurabat eſum corporis Chriſti. Unde ſignificabatur quod oblatio agni veri, ideſt Chriſti, eſſet ſacrificium conſumptivum omnium aliorum, 3. *q.* 22. 3. *ad* 3.

1. Agonia eſt timor mali extrinſeci, cui reſiſti non poteſt, propter improviſsionem, 12. *q.* 41. 4. *c.*

2. Fuit in Chriſto ſecundum partem ſenſitivam, non autem ſecundum rationem, 3. *q.* 18. 6. *ad* 3.

1. Agreſta eſt in via ad generationem vini, ideo non eſt vinum, 3. *q.* 74. 5. *ad* 3.

Agreſtes & duri dicuntur, ſecundum philoſophiam, qui in ludo deficiunt, nec ipſi dicunt aliquod ridiculum; dicentibus moleſti ſunt, quia ſcilicet moderatos aliorum ludos non recipiunt. Et ideo vitioſi ſunt, 22. *q.* 168. 4. *c.*

1. Agricultura in ſtatu innocentiæ fuiſſet delectabilis, & non laborioſa, 1. *q.* 102. 2. *c.*

2. Habebatur inter res ſacras ab Ægyptiis, & Paganis, 12. *q.* 102. 3. *ad* 2.

Alchimicum aurum vel argentum vendere licet, ſi ſit verum, 22. *q.* 77. 2. *ad* 1.

Alia eſt ſpecies avaritiæ, 22. *q.* 118. 8. *ad* 4.

1. Aleator quadrupliciter tenetur ad reſtitutionem accepti per ludum, ſcilicet ſi lucretur ab iis, qui rem ſuam alienare non poſſunt, ſicut ſunt minores & furioſi, & ſimiles; ſi alium trahat ad ludum ex cupiditate lucrandi; ſi alium trahat, ut fraudulenter ab eo lucretur: & ſi luſit contra prohibitionem legis civilis, 22. *q.* 32. 7. 2.

2. Si tractus luſit & amiſit, poteſt repetere, 22. *q.* 32. 7. *ad* 2.

3. Si tractus lucratus eſt, non tenetur reſtituere, quia ille qui amiſit non meretur recipere, 22. *q.* 32. 7. *ad* 2.

Alexius omnibus ſuis propter Chriſtum dimiſsis, mendicus gaudebat eleemoſynam à ſervis ſuis ſe accepiſſe, 22. *q.* 187. 5. *c.*

1 Alienum quod eſt extraneum, & diſsimile. Sed hoc non importatur, cum dicitur alius, 1. *q.* 31. 2. *ad* 3.

2. Ne

2. Ne tollatur æqualitas vel ſimilitudo in divinis, vitandum eſt nomen alieni, & diſcrepantis, 1. *q.* 31. 2. *c.*

3. Dicimus filium Dei alium à patre, licet non dicamus alienum, 1. *q.* 31. 2. *ad* 3.

Alietus paſcitur minutis avibus, & ſignificat moleſtos pauperibus, 12. *q.* 106. 6. *ad* 1. *c.* 2.

1. Alimentum pertinet ad veritatem humanæ naturæ, 1. *q.* 119. 1. *c.*

2. Corporale convertitur in ſubſtantiam aliti, ſc. alimentum ſpirituale é converſo. Ideo ſpirituale conſervat, licet non ſumatur realiter non autem corporale, 3. *q.* 73. 3. *ad* 2.

1. Aliud ſignificat diverſitatem perſonarum, ſed aliud diverſitatem ſimpliciter, ideſt eſſentię, 1. *q.* 31. 2. *c. fin.* & *ad* 4.

2. Diverſitas accidentis facit alterum ſimpliciter, ſed diverſitas ſubſtantiæ facit aliud ſecundum eſſentiam, niſi adſit diverſitas ſuppoſitorum, 3. *q.* 17. 1. *ad* 7.

3. Filius Dei eſt alius à patre, non autem aliud, 1. *q.* 31. 2. *o.* & 4. *c.*

1. Altare debet eſſe lapideum multiplici ratione, ſcilicet quia altare lapideum ſignificat Chriſtum, & corpus Chriſti in ſepulchro lapideo fuiſſe reconditum, & quoad uſum ſacramenti lapis ſolidus eſt, & de facili poteſt inveniri ubique, 3. *q.* 83. 3. *ad* 5.

2. In veteri lege erat tantum unum altare ad unum effectum deputatum, ideo erat aureum, vel terreum, vel ligneum, 12. *q.* 102. 4. *ad* 7. item 3. *q.* 83. 3. *ad* 5.

3. Ratio omnium pertinentium ad altare tabernaculi, 12. *q.* 102. 4. *ad* 6. & 7.

4. Altare ſignificat Chriſtum, 2. *q.* 102. 4. *ad* 6. *fin.* item 3. *q.* 73. 3. *ad* 2. item *ad* 4. & *ad* 5. item 4. *ad* 9. item 5. *ad* 2.

5. Significat crucem Chriſti, 3. *q.* 83. 1. *ad* 2.

6. Conſtituitur angelis, & ſanctis, 22. *q.* 85. 2. *ad* 3.

1. Alteratio eſt in prima ſpecie qualitatis conſequenter tantum, 12. *q.* 50. 1. *ad* 3. item *q.* 52. 1. *ad* 3.

2. Proprie fit tantum ſecundum qualitates ſenſibiles, 12. *q.* 50. 1. *ad* 3. item *q.* 52. 1. *ad* 3.

Amalecitæ, Ammonitæ, & Moabitæ erant excluſi in æternum à civitate Judæorum, ſed Ægyptii & Idumæi per triennium tantum, 12. *q.* 105. 3. *c. ad* 1.

1. Amaritudo eſt effectus rancoris, & filia acediæ, 22. *q.* 25. 4. *ad* 3.

1. Ambitio eſt peccatum oppoſitum magnanimitati ſecundum exceſſum, quia eſt inordinatus appetitus honoris, 22. *q.* 131. 2. *o.*

2. Non eſt circa veſtes, & exteriorem cultum, niſi ſecundum quod ad honorem pertinent, 22. *q.* 131. 2. *ad* 3.

3. Appetitus dignitatum inordinatus ratione honoris pertinet ad ambitionem, ſed propter debitum dignitatis uſum, ut excedentem facultatem appetentis, pertinet ad præſumptionem, 22. *q.* 131. 2. *c. ad* 2.

Ambroſius in Eccleſia Mediolanenſi cantum inſtituit, ſecundum Auguſtinum, 22. *q.* 91. 2. b.

1. Amicitia eſt amor mutuæ benevolentiæ fundatus ſuper aliquam communicationem, 12. *q.* 65. 3. *c.* item 22. *q.* 23. 8. *c.* item 5. *c.*

2. Amicitia quæ eſt affabilitas, non habet perfectam rationem amicitiæ, ſed ſimilitudinem ejus, ſcil. ad decentem converſationem in dictis, & factis delectabiliter ad omnes, non æqualiter, 22. *q.* 114. *o.*

3. Amicitia utilis, & delectabilis deficit á ratione verę amicitiæ, inquantum trahitur ad amorem concupiſcentię, 12. *q.* 264. *ad* 3. item 22. *q.* 189. 10. *ad* 2.

4. Non eſt virtus ſpecialis diſtincta ab aliis; ſed eſt aliquid conſequens omnes virtutes, 22. *q.* 23. 3. *ad* 1. item *q.* 114. 1. *ad* 1.

5. Species amicitiæ dupliciter diſtinguuntur, ſcilicet ſecundum fines, & ſic ſunt tres, ſcilicet amicitia honeſti, utilis, & delectabilis. Et ſecundum communicationes, 22. *q.* 23. 1. *ad* 3. item 5. *c. ad* 3.

6. Amicitia duplex, ſcilicet in converſatione & in affectu, 22. *q.* 114. 1.

7. Non eſt ejuſdem ad ſeipſum, quia eſt unio, ideo eſt inter plures, 22. *q.* 25. 4. *o.*

8. Eſt ad aliquos dupliciter, ſcilicet per ſe, ideſt ad amicos tantum, & propter aliud, & ſic eſt ad inimicos, 22. *q.* 23. 1. *ad* 2. item, *ad* 3. & 25. 8. *c.*

9. Non eſt ad irrationalia, 1. *q.* 20. 2. *ad* 3. item 22. *q.* 23. 1. *c.* item *q.* 25. 3. *o.*

10. Non poteſt eſſe ad virtutes, nec ad aliqua alia accidentia, 22. *q.* 25. 2. *o.*

11. Amicitia honeſti non eſt ad vitioſum per ſe, ſed propter aliud, 22. *q.* 23. 1. *ad* 1.

12. Conſervatur, & augetur per exercitium operum amicabilium, & meditationem, 22. *q.* 82. 2. *ad* 2.

13. Cum vera amicitia ſupra virtutem fundetur, quicquid in amico contrariatur virtuti, impeditivum eſt amicitiæ, & quicquid eſt virtuoſum eſt provocativum amicitiæ, 22. *q.* 106. 1. *ad* 3.

14. Per recompenſationem beneficiorum amicitia conſervatur, 22. *q.* 106. 1. *ad* 3.

15. Vera facit deſiderium videndi amicum, & mutuis colloquiis gaudere, 12. *q.* 28. 1. *ad* 2.

16. Propria amicitiæ ſunt quinque, ſcilicet velle amicum eſſe & vivere, velle ei bona,

quia cum mulieribus, & dum ab invicem invitę & triſtes diſcedunt, 12. *q.* 28. 5. *ad* 1.

139. Si bonus cantor amat bonum ſcriptorem, attenditur ibi ſimilitudo proportionis, ſecundum quod uterque habet quod convenit ei ſecundum ſuam artem, 12. *q.* 27. 3. *ad* 2.

140. Licet non omnes homines habeant aliquas virtutes ſecundum habitum completum, habent tamen eas ſecundum quędam ſeminalia rationis, ſecundum quæ qui non habet virtutem, diligit virtuoſum tanquam ſuę naturali rationi conformem, 12. *q.* 27. 3. *ad* 4. fin.

141. Amari propter aliud contingit ſecundum quatuor genera cauſarum, ſcilicet ſecundum cauſam finalem, formalem, efficientem, & materialem, 22. *q.* 27. 3. *c.*

142. Amor eſt cauſa omnium paſsionum, & affectionum, 1. *q.* 20. 1. *c.* item *q.* 60. *pr.* item 12. *q.* 26. 1. *ad* 2. item 2. *ad* 1. item *q.* 27. 4. *c.* item *q.* 28. 6. *ad* 2. & *q.* 41. 2. *ad* 1. item *q.* 46. 1. *c.* item *q.* 62. 3. *ad* 3. item *q.* 70. 3. *c.* item 22. *q.* 17. 8. *c.* *ad* 2. item *q.* 19. 9. *ad* 3. item *q.* 16. 2. 3. *ad* 4.

143. Unio ſecundum rem amantis ad amatum, eſt effectus amoris, 1. *q.* 20. 1. *ad* 3. & *q.* 60. 3. *ad* 12. & 12. *q.* 28. 1. *o.*

144. Mutua inhæſio triplex, ſcilicet ſecundum vim apprehenſivam, appetitivam, & redamationem, eſt effectus amoris, 12. *q.* 28. 2. *o.* & *q.* 66. 6.

145. Ecſtaſis eſt effectus amoris, 1. *q.* 20. 2. *ad* 1. item 12. *q.* 28. 3. *o.* item 22. *q.* 175. 2. *o.*

146. Amor facit fervere, & ebullire, ideſt ferri extra ſe in amatum, 12. *q.* 37. 2. *c.*

147. Liquefacit, ideſt facit non continere amantem intra ſe, 12. *q.* 28. 5. 5.

148. Proprii effectus amoris ſunt quatuor, ſcilicet liquefactio, ideſt mollificatio affectus, ut faciliter penetretur ab amato, fruitio, ideſt delectatio, languor, ideſt triſtitia, & fervor, ideſt intenſum deſiderium, 12. *q.* 28. 5.

149. Languere facit, ideſt triſtari de abſentia amati, 12. *q.* 28. 5. *ad* 1.

150. Movet inferiora in ſuperiora, ut ab eis perficiantur, & ſuperiora in inferiorum proviſionem, 22. *q.* 31. 1. *ad* 1.

151. Amans agit omnia quæ agit ex amore, 12. *q.* 28. 6. *o.*

152. Zelus eſt effectus amoris, 12. *q.* 28. 4. *o.*

153. Ex amore procedunt gaudium, & triſtitia, contrario modo, 22. *q.* 28. 1. *c.*

154. Ex amore inordinato procedit cupiditas inordinata, 22. *q.* 125. 2. *c.*

155. Odium eſt effectus amoris, 12. *q.* 28. 6. *ad* 3. & *q.* 29. 2. *o.* & 3. *c.*

156. Cognitio eſt cauſa amoris, 12. *q.* 27. 2. *o.* & 22. *q.* 26. 2. *ad* 1.

157. In his quæ ſunt ſupra hominem, amor eſt nobilior cognitione, ſed in aliis eſt é converſo, 1. *q.* 82. 3. *c.* *ad* 3. & *q.* 108. 6. *ad* 3. & 12. *q.* 66. 6. *ad* 1. & 22. *q.* 23. 6. *ad* 1. & *q.* 27. 4. *ad* 2.

158. Eſt altior cognitione in movendo, ſed in atringendo eſt è converſo, 12. *q.* 3. 4. *ad* 4.

159. Cognitio perficitur per hoc quod cognitum eſt in cognoſcente, ſed amor ſecundum quod amans trahitur ad amatum, 1. *q.* 16. 1. *c.* & *q.* 19. 3. *ad* 6. *q.* 6. *ad* 2. & *q.* 59. 2. *c.* & 3. *ad* 2. & *q.* 60. 2. *c.* item *q.* 78. 1. *c.* *ad* 3. & *q.* 81. 1. *c.* item *q.* 82 5. *c.* item *q.* 108. 6. *ad* 3. item 12. *q.* 15. 1. *ad* 3. item *q.* 22. 2. *c.* & *q.* 40. 2. *c.* & *q.* 66. 6. *ad* 1. item *q.* 86. 1. *ad* 2. item 22. *q.* 23. 6. *ad* 1. & *q.* 26. 1. *ad* 2. & *q.* 27. 4. *c.*

160. Aliquid perfecte amatur, quod non perfecte cognoſcitur, 12. *q.* 27. 2. *ad* 2. item 22. *q.* 27. 4. *ad* 1.

161. Nihil amatur niſi cognitum, 12. *q.* 3. 4. *ad* 4. item *q.* 27. 2. *c.* item 4. *ad* 1.

162. Deus per eſſentiam viſus neceſſario amatur, ſed per effectus cognitus poteſt odiri, 1. *q.* 60. 5. *ad* 5. & 12. *q.* 34. 1. *o.*

163. Subjectum amoris ſenſibilis eſt concupiſcibilis, intellectualis vero eſt voluntas, 1. *q.* 82. 5. *ad* 1. item 12. *q.* 23. 1. 2. *c.* item *q.* 26. 1. *o.* item 2. *ad* 2.

164. Amor mundanus ſemper eſt malus, 22. *q.* 19. 3. *c.*

165. Amor mercenarius eſt ſemper malus, 22. *q.* 19. 4. *ad* 3.

166. Amplexus, oſcula, tactus, & hujuſmodi ex libidine ſunt peccata mortalia, non autem ſecundum ſe, ſcilicet vel propter conſuetudinem patriæ, vel propter aliquam neceſsitatem, aut rationabilem cauſam, 22. *q.* 154. 4. *o.*

1. ANalogia duplex, ſcilicet ſecundum quod aliqua participant aliquid ſecundum prius, & poſterius, vel ſecundum quod unum imitatur alterum. Secunda eſt in divinis, non autem prima, 1. *q.* 13. 5. *c.*

2. In analogis prius dicitur dupliciter, ſcilicet, ſecundum rem, & ſecundum impoſitionem nominis, 1. *q.* 13. 6. *o.* & *q.* 33. 2. *ad* 4.

3. Omnia dicta de Deo, & creatura dicuntur analogice, non autem univoce, nec pure æquivoce, 1. *q.* 3. 6. *ad* 1. & *q.* 13. 5. 6. 10. *o.* & *q.* 25. 2. *ad* 2. & *q.* 29. 4. *ad* 4. & *q.* 32. 1. *ad* 2. fin.

4. Analogum eſt medium inter univocum, & æquivocum, 1. *q.* 13. 5. 10. *c.*

5. Analogata dicuntur ad unum numero, & non ſecundum rationem tantum, ſicut univocum, 12. *q.* 20. 3. *ad* 3.

6. Analogum eſt tantum in uno analogato ſecundum propriam rationem, univocum autem eſt in quolibet, 1. *q.* 16. 6. *c.* item 12. *q.* 20. 3. *c.* *ad* 3.

7. Omnia analogata neceſſario dicuntur per reſpectum ad unum primum, 1. *q.* 13. 6. *c.* item 10. *c.*

8. Primum in analogis oportet poni in diffinitione omnium aliorum, 1. *q.* 13. 6. *c.* item 10. *c.*

Andragatia, ideſt ſtrenuitas, eſt virtus viri communicabilium operum adinventiva, & pars fortitudinis potentialis pertinens ad liberalitatem, vel potius ad magnificentiam, licet magis conveniat cum juſtitia ratione materiæ, 22. *q.* 128. *ad* 6. fin.

1. Angelos neceſſe eſt eſſe, 1. *q.* 50. 1. *o.*

2. Non fuerunt ante mundum, ideſt ante corpora, 1. *q.* 61. 2. 3. *o.* & *q.* 102. 2. *ad* 1. item 4. *ad* 1.

3. Potuerunt eſſe ante mundum, 1. *q.* 61. 3. *o.* & 4. *ad* 1.

4. Eſſe angeli eſt infinitum ſecundum quid, inquantum non eſt in materia, non autem ſimpliciter; quia finitur per eſſentiam à qua eſt, 1. *q.* 7. 2. *o.* & *q.* 50. 2. *ad* 4. item *q.* 52. 2. *c.*

5. Eſſe angeli eſt quo ejus ſubjectum eſt, 1. *q.* 50. 2. *ad* 3. & *q.* 61. 1. *c.*

6. Non eſt ejus eſſentia, 1. *q.* 12. 4. *c.* item *q.* 47. 1. *c.* item *q.* 50. 2. *ad* 3. item *q.* 61. 1. *c.*

7. Non eſt ſuum intelligere, 1. *q.* 54. 2. *o.* item 3. *c.*

8. Non ejus operatio, 1. *q.* 54. 2. *o.* item 3. *c.*

9. Angeli ſunt creati à Deo, 1. *q.* 61. 1. *o.*

10. Immediate, 1. *q.* 45. 5. *ad* 1.

11. In cælo empyreo, 1. *q.* 61. 4. *o.* item *q.* 102. 2. *ad* 1. & 4. *ad* 1.

12. Non ſunt facti propter hominem principaliter, 1. *q.* 50. 3. *ad* 2.

13. Fuerunt creati in gratia, 1. *q.* 63. 5. *o.* & *q.* 62. 5. *ad* 4. & 6. *c.* *q.* 67. 4. *ad* 4. & *q.* 95. 1. *ad* 3. & *q.* 109. 1. *c.* & 22. *q.* 5. 1. *c.*

14. In beatitudine imperfecta, 1. *q.* 61. 1. *o.* & *q.* 67. 4. *ad* 4.

15. Angelus non eſt creatus malus, 1. *q.* 67. 4. *ad* 4.

16. Eſt forma ſubſiſtens, 1. *q.* 50. 5. *c.* item *q.* 56. 1. *c.* fin. item 2. *ad* 3. item *q.* 75. 3. *c.*

17. Angeli ſunt partes univerſi ejuſdem cum creatura corporali, non autem Deus, ſed eſt ſupra totum univerſum, 1. *q.* 50. 3. *c.* item *q.* 61. 3. 4. *o.*

18. Quilibet angelus eſt in genere ſubſtantiæ, 1. *q.* 88. 2. *ad* 4.

19. In angelis genus, & differentia ſumuntur ab eodem, ſcilicet ab eſſentia, ſed diverſimode, 1. *q.* 50. 2. *ad* 1.

20. In angelis idem eſt eſſentia, & id quod eſt, 1. *q.* 3. *c.* & *q.* 39. 1. *c.*

21. Idem eſt ſuppoſitum, & natura ſecundum rem, licet differant ſecundum rationem, 1. *q.* 3. 3. *c.*

22. Angelus eſt totaliter intellectualis naturæ, ideo oportet, quod omnis ejus actio ſit ſecundum intellectum. Quandoque tamen intellectuales creaturæ, quæ ſunt angeli, diſtinguuntur à rationalibus, quandoque autem ſub rationalibus comprehenduntur, 1. *q.* 62. 8. *ad* 2. item 22. *q.* 83. 10. *ad* 2.

23. Intellectus angeli non eſt ejus eſſentia, 1. *q.* 54. 3. *o.* item *q.* 77. 1. *c.* item *q.* 79. 1. *o.*

24. Intelligere angeli non eſt ejus eſſentia, 1. *q.* 61. 1. *o.*

25. Eſſentia angeli individuatur ſe ipſa, 1. *q.* 3. 2. *ad* 3. & 3. *o.* item *q.* 13. 9. *c.* item 3. *q.* 77. 2. *c.*

26. Angelus eſt indiviſibilis in eſſentia, non autem ſecundum virtutem, ideſt ſecundum objecta, & ſecundum intenſionem, & remiſsionem actus, 1. *q.* 53. 1. *ad* 1. item 3. *ad* 3.

27. In angelis eſt compoſitio ex eſſe, & eſſentia, 1 *q.* 50. 2. *ad* 3. item *q.* 75. 5. *ad* 4. item *q.* 88. 2. *ad* 4.

28. In angelis non ſunt partes eſſentiæ, ſed ſunt partes ſecundum potentiam, inquantum intellectus eorum per plures ſpecies perficitur, & eorum voluntas ſe habet ad plura, ut partialitas non referatur ad ſubſtantiam angeli, ſed ad virtutem ejus, vel ad locum, 1. *q.* 53. 1. *ad* 1. fi. item 12. *q.* 50. 6. *ad* 3.

29. Eſt compoſitio ex quo eſt, id eſt ex eſſe, & quod eſt, 1. *q.* 50. 2. *ad* 3. item *q.* 75. 5. *ad* 4.

30. Angelus componitur ex actu, & potentia, 1. *q.* 47. 1. *c.* item *q.* 50. 2. *ad* 3. item *q.* 75. 5. *ad* 4. item 12. *q.* 50. 5. *c.*

31. Quanto angelus eſt ſuperior, tanto minus habet de potentialitate, 12. *q.* 50. 5. *c.*

32. In angelis non eſt materia proprie, 1. *q.* 50. 2. *o.* item *q.* 61. 3. *ad* 3. item *q.* 85. 2. *c.*

33. Eſt compoſitio ſubjecti, & accidentis, 1. *q.* 50. 6. *o.*

34. Quilibet angelus differt ſpecie ab alio angelo, 1. *q.* 10. 6. *c.* fin. item *q.* 47. 2. *c.* item *q.* 50. 4. *o.* item *q.* 62. 6. *ad* 3. item *q.* 75, 7. *c.* item *q.* 76. 2. *ad* 1. item 3. *q.* 69. 8. *ad* 3.

35. Impoſsibile eſt eſſe duos angelos unius ſpeciei, quia omnes angeli differunt ſpecie ſecundum diverſos gradus naturæ intellectivæ, 1. *q.* 50. 4. *c.* item *ad* 4.

26. Bonum ſpeciei præponderat bono individui. Unde multo melius eſt, quod multiplicentur ſpecies in angelis, quam quod multiplicentur individua in una ſpecie, 1. *q.* 50. 4. *ad* 3.

37. Perfectio naturę angelicæ requirit multiplicationem ſpecierum, non autem multiplicationem individuorum in una ſpecie, 1. *q.* 50. 4. *ad* 4.

38. Differentiæ angelorum, ut multi tenent, ſumuntur ſecundum diverſos gradus potentialitatis, 1. *q.* 50. 2. *ad* 1. item 4. *o.* item *q.* 56. 2. *ad* 1. item 1. *q.* 50. 5. *c.*

39. Si tamen angelus haberet materiam, nec ſic poſſent eſſe plures angeli unius ſpeciei, 1. *q.* 50. 4. *c.*

40. Angelus, & anima differunt ſpecie, 1. *q.* 75. 7. *o.*

41. Angelus eſt ſimpliciter nobilior homine, ſed ſecundum quid eſt è converſo, 1. *q.* 93. 3. *o.* *q.* 96. 1. *ad* 1. & 2. *c.* & *q.* 108. 2. *ad* 3. & *q.* 112. 1. *ad* 4. & 12. *q.* 5. 1. *ad* 3. & 22. *q.* 172. 2. *c.*

42. Angeli conveniunt cum ſubſtantiis materialibus in genere logico, non autem in genere phyſico, 1. *q.* 88. 2. *ad* 4.

43. Angeli non habent corpora naturaliter ſibi unita, 1. *q.* 51. 1. *o.* & *q.* 54. 5. *c.* *ad* 1. item *q.* 110. 2. *ad* 1. & 3. *ad* 3. & *q.* 115. 5. *c.* item *q.* 117. 4. *ad* 1. item *q.* 118. 3. *c.*

44. Angeli poſſunt aſſumere corpora, 1. *q.* 51. 2. *o.*

45. Angelus non indiget corpore aſſumpto propter ſe, ſed propter nos, 1. *q.* 51. 2. *ad* 1.

46. Non omne corpus motum ab angelo, aſſumptum eſt ab eo, ſed tantum quod repræſentat, 1. *q.* 51. 2. *ad* 2.

47. Corpus aſſumptum non unitur angelo, ut formæ, ſed ut motori repræſentato, 1. *q.* 51. 2. *ad* 2.

48. Angelus movetur per accidens in corpore aſſumpto, non autem in aliis, 1. *q.* 51. 3. *ad* 3.

49. Corpora aſſumpta ab angelis ſunt de aere inſpiſſato, 1. *q.* 5. 2. *ad* 3.

50. Non habent virtutes naturales quas oſtendunt, nec operationes vitæ, ſed communes etiam inanimatis, 1. *q.* 51. 3. *o.* item 3. *q.* 55. 6. *ad* 1.

51. Angelus poteſt eſſe ſimul cum corpore, 1. *q.* 52. 3. *ad* 2.

52. In eodem corpore ſimul ſunt anima formaliter dans eſſe, & operans operationes naturales, & angelus operans operationes ſupernaturales, 1. *q.* 52. 3. *ad* 3.

53. Angeli adminiſtrant & gubernant omnem creaturam corpoream, 1. *q.* 110. 1. *o.*

54. Deus non produxit corpora mediantibus angelis, 1. *q.* 65. 3. *o.*

55. Formæ corporum non creantur ab angelis, 1. *q.* 65. 4. *o.* item *q.* 91. 2. *c.* item *q.* 110. 2. *o.*

56. Nec anima creatur ab angelis, 1. *q.* 90. 3. *o.* item 12. *q.* 3. 7. *ad* 2. item 22. *q.* 85. 2. *c.*

57. Eſſentia angeli non indiget loco, 1. *q.* 61. 4. *ad* 1. item *q.* 102. 2. *ad* 2. item *q.* 112. 1. *ad* 2.

58. Eſſe in loco dicitur de angelis æquivoce, reſpectu corporalium, 1. *q.* 52. 1. *c.* item *q.* 63. 1. *o.*

59. Deus, angelus, & anima non continentur à loco, ſicut corpora, ſed continent eum, 1. *q.* 8. 1. *ad* 2. item *q.* 52. 1. *c.* fin. item *q.* 53. 1. *c.* item 2. *c.* fin.

60. Angelus non eſt in loco, niſi ſecundum contactum virtutis, 1. *q.* 8. 2. *ad* 1. item *ad* 2. item *q.* 52. *o.* item 53. *o.*

61. Eſt in loco diffinitive, non autem circumſcriptive, 1. *q.* 8. 2. *ad* 1. item *q.* 52. 1. 2. *o.* item *q.* 53. 1. *c.* item 12. *q.* 94. 2. *c.*

62. Locus angeli poteſt eſſe diviſibilis, & indiviſibilis, 1. *q.* 52. 2. *c.* item *q.* 53. 1. *o.* item 2. *ad* 7.

63. Angelus non eſt ſimul in pluribus locis, 1. *q.* 52. 2. *o.* item *q.* 53. 1. *c.* item *q.* 112. 1. *c.*

64. Plures angeli non poſſunt eſſe ſimul in eodem loco, 1. *q.* 52. 3. *o.*

65. Non oportet quod ſi aliquis angelus movet cœlum, ſit ubique, 1. *q.* 52. 2. *c.*

66. Operatio angeli diffinita eſt ad unum locum, reſpectu operati & operantis, non autem Deus, quia operatio ejus eſt determinata tantum primo modo, 1. *q.* 52. 2. *c.*

67. Angelus movetur localiter, tamen æquivoce aliis rebus, 1. *q.* 53. 1. *o.*

68. Motus angeli in loco nihil aliud eſt quam diverſi contactus diverſorum locorum ſucceſsive, 1. *q.* 53. 1. *c.*

69. Eſt ſucceſsio diverſarum operationum ejus, 1. *q.* 12. 10. *ad* 2. item *q.* 63. 6. *ad* 4. item *q.* 53. *o.* item *q.* 73. 2. *c.*

70. Non eſt actus imperfecti, ſed exiſtentis in actu, 1. *q.* 53. 1. *ad* 2. item *ad* 3.

71. Non eſt propter indigentiam ſuam, ſed noſtram, 1. *q.* 53. 1. *ad* 3. item *q.* 55. 2. *ad* 3.

72. Poteſt eſſe continuus & diſcontinuus ſicut vult, 1. *q.* 53. 1. *o.* item 2. *c.* item 3. *c.*

73. Angelus dum movetur, partim eſt in utroque termino, 1. *q.* 53. 1. *ad* 1. item 3. *ad* 3.

74. Dum movetur motu continuo, in principio eſt in toto loco diviſibili á quo incipit moveri, ſed dum eſt in ipſo moveri, eſt in parte loci quem deſerit, & in parte loci quem occupat, 1. *q.* 53. 1. *ad* 1. item 3. *ad* 3.

75. Motus continuus angeli neceſſario eſt per omnia media, ſed diſcontinuus poteſt eſſe ſine medio, 1. *q.* 53. 1. *o.*

76. Motus angeli non eſt in inſtanti ſed in tempore, 1. *q.* 53. 3. *o.* item 3. *q.* 57. 3. *ad* 3.

77. Angelus movetur ſecundum totam vim ſuam in id quod agit, 1. *q.* 62. 6. & *q.* 63. 8. *ad* 3.

78. Motus angeli non habet ordinem ad motum primi mobilis, 1. *q.* 53. 3. *c.* *fin.* item *q.* 63. 6. *ad* 4. item *q.* 91. 2. *ad* 3.

79. Velocitas motus angeli non eſt ſecundum quantitatem virtutis ejus, ſed ſecundum voluntatem ejus, 1. *q.* 53. 3. *ad* 1.

80. Angeli ſunt immutabiles, & incorruptibiles, 1. *q.* 9. 2. *c.* item *q.* 10. 5. *c.* *fin.* item *q.* 50. 5. *o.* item *q.* 61. 2. *ad* 3. item *q.* 75. 6. *c.* *fin.* item *q.* 97. 1. *c.*

81. Sunt mutabiles tripliciter, ſcilicet quoad electionem finis, applicationem virtutis ad diverſa, & per annihilationem, 1. *q.* 6. 2. *c.* item *q.* 10. 5. *c.*

82. Motus illuminationis angeli triplex; ſcilicet circularis, rectus, & obliquus, 22. *q.* 180. 6. *ad* 2.

83. Unus angelus agens, in virtute imperii Dei eſt ſufficientis virtutis ad educendum in actum totum quod divina virtute operandum eſt circa corpus aliquod ſupra actus naturales, 1. *q.* 112. 2. *c.*

84. Omnia corpora obediunt angelis ad nutum motu locali, non autem formali, 1. *q.* 65. 4. *c.* *fin.* item *q.* 91. 2. *c.* item *q.* 105. 1. *ad* 1. item *quæſt.* 110. 2. 3. item *q.* 111. 3. *c.* item *q.* 114. 4. *ad* 2. item *q.* 117. 3. *c.* *ad* 3. item 4. 1. *ad* 1. item 12. *q.* 80. 2. *c.*

85. Angelus poteſt immutare omnes ſenſus hominis interiores & exteriores, 1. *q.* 111. 3. 4. *o.* item *q.* 114. 4. *ad* 2.

86. Non poteſt aliquam formam imprimere in imaginatione, niſi mediante ſenſu extrinſeco, 1. *q.* 111. 3. *ad* 2.

Angelos immutare voluntatem noſtram eſt omnino hæreticum, 1. *q.* 106. 2. *c.* & 12 *q.* 80. 3. *ad* 1. & 22. *q.* 174. 5. *ad* 4.

87. Poteſt immutare voluntatem hominis perſuadendo ſolum, vel concitando paſsiones, 1. *q.* 106. 2. *c.* item *q.* 11. 1. 2. *o.* item *quæſt.* 114. 2. *ad* 3. *q.* 115. 4. *ad* 1. item 12. *q.* 96. *ad* 2. item *q.* 75. 3. *o.* & *q.* 80. 1. *o.*

88. Superior movet voluntatem angeli inferioris aliqualiter ut objectum perſuadendo; non autem de neceſsitate, nec ex parte potentiæ, 1, *q.* 106. 2. *o.*

89. Angeli dupliciter poſſunt agere in animas noſtras, ſcilicet confortando intellectum & illuſtrando phantaſmata, 1. *quæſt.* 111. 1. *c.*

90. Boni angeli poſſunt imprimere in intellectum noſtrum: non autem mali, 12. *q.* 8. 2. *c.* item 22. *quæſt.* 96. 1. *c.* item *quæſt.* 172 2. *ad* 1.

91. Poſſunt imprimere intellectum noſtrum confortando, non autem imprimendo lumen, 1. *q.* 111. 1. *o.*

92. Angeli mali imprimunt in phantaſmata, applicando ad ea lumen ſuum, 12. *quæſt.* 80. 2. *o.*

93. Subſtantiæ ſeparatæ, ideſt angeli, non ſunt principia intellectus humani; cum creatio intellectus humani ſit immediate à Deo, 1. *q.* 65. 3. *c.*

94. Bonæ cogitationes attribuuntur altiori principio ſcilicet Deo, licet Angelorum miniſterio procurentur, 1. *quæſt.* 111. 2. *ad* 2. fin.

95. Angeli ſunt ſupra tempus, & ſupra motum omnium corporalium; non autem ſupra tempus ſucceſsionum eſſe ipſorum, & operationum eorum, 1. *q.* 61. 2. *ad* 2. item *q.* 62. 5. *ad* 2. item *q.* 85. 4. *ad* 1.

96. Intelligere angeli eſt ſupra tempus, 12. *q.* 113. 7. *ad* 5.

97. Eſt ſupra tempus corporalium; & eſt in tempore alio, 1. *q.* 57. 3. *ad* 2.

98. Tempus angeli eſt alterius rationis à tempore aliorum, 1. *q.* 53. 3. *c.*

99. Poteſt eſſe continuum, & diſcretum; ſicut & motus ejus, 1. 53. 3. *o.*

100. Diſcretum nullam proportionem habet ad tempus aliorum; ſed continuum ſic, 1. *q.* 53. 3. *ad* 1.

101. Componitur ex inſtantibus, quia eſt diſcretum, 1. *q.* 63. 6. *ad* 4. item 12. *q.* 113. 7. *ad* 4.

102. Operatio angeli ſucceſsiva, ideſt motus, ſcilicet intellectio & affectio, menſuratur tempore; non autem ævo, 1. *q.* 10. 5. *ad* 1. & *q.* 12. 10. *ad* 2.

103. * Eſſe angeli menſuratur ſæculo, cognitio naturalis tempore, ſed viſio beata æternitate, 1. *q.* 10. 5. *ad* 1. item *ad* 3.

104. Eſſe angeli, & ſubſtantia ejus menſurantur ævo, 1. *q.* 10. 5. *ad* 1.

105. Viſio beata angeli menſuratur ævo, 1. *q.* 10. 5. *ad* 1.

106. Numerus angelorum non eſt de genere quantitatis, ſed eſt multitudo tranſcendens & formalis, 1. *quæſt.* 30. 3. *c.* item *quæſt.* 50. 3. *ad* 1.

107. Numerus angelorum excedit omnem numerum corporalium, 1. *q.* 50. 3. *o.* item *q.* 112. 4. *ad* 2.

108. Angeli boni ſunt in majori numero quam mali, 1. *q.* 63. 9. *o.*

106. In angelis ſunt tres hierarchię ſecundum triplicem gradum cognitionis eorum, 1. *q.* 108. 1. *o.*

110. In qualibet hierarchia ſunt tres ordines, 1. *q.* 108. 2. *o.*

111. In quolibet ordine ſunt multi angeli, 1. *q.* 108. 3. *o.*

112. Diſtinctio hierarchiarum & ordinum in angelis eſt à natura; ſed completur per dona gratiæ, 1. *q.* 108. 4. *o.* & 8. *c.* item *q.* 109. 1. *c.*

113. Diſtinctio ordinum in angelis eſt ſecundum diſtinctionem actuum, & officiorum, 1. *q.* 108. 2. *o.* item *q.* 110. 1. *ad* 3. *fin.*

114. Ordines angelorum ſunt tantum novem, 1. *q.* 108. 2. *c.*

115. Gradus in ordinibus angelorum bene ordinantur, 1. *q.* 108. 2. *ad* 2. item 6. *o.*

116. Tota ratio ordinis in angelis eſt ex propinquitate ad Deum. Ideo propinquiores Deo ſunt gradu ſublimiores, & ſcientia clariores; non autem in hominibus, 1. *q.* 106. 3. *ad* 1. *q.* 107. 2. *c.*

117. Angeli in confinibus ſuorum ordinum magis conveniunt, quam cum extremis ſuorum ordinum, 1. *q.* 108. 3. *ad* 3.

118. Angeli unius ordinis non ſunt æquales, 1. *q.* 10. 6. *c. fi.* item *q.* 47. 2. *c.* item *q.* 50. 4. *o.* item *q.* 108. 3. *o.* & *quæſt.* 113. 3. *ad* 1.

119. Omnes ordines primæ hierarchiæ aſsimilantur miniſtris regis circa perſonam ejus ſcilicet cubiculariis, conſiliariis, & aſſeſſoribus. Secundæ autem officialibus regni in communi, ſcilicet dominis curiæ, principibus militiæ, & judicibus curię: Tertię vero deputatis ad certas partes regni, ſcilicet præpoſitis, ballivis, & hujuſmodi, 1. *q.* 108. 6. *c.*

120. Ad primam hierarchiam pertinet conſideratio finis. Ad ſecundam diſpoſitio univerſalis de agendis. Ad tertiam vero executio operis, 1. *q.* 108. 6. *c.*

121. Ordines angelorum ſunt annexi adinvicem, & ad noſtram hierarchiam, 1. *quæſt.* 108. 1. *o.*

122. Omnes homines, & omnes angelorum ordines ſunt una hierarchia, 1. *q.* 108. 1. *c.* *ad* 1. item 3. *q.* 8. 4. *o.*

123. Homines aſſumentur ad omnes ordines angelorum, 1. *q.* 108. 8. *o.* & *q.* 63. 9. *ad* 3. & 12. *q.* 4. 5. *ad* 6.

124. Angelus inferioris ordinis non aſſumetur ad ſuperiorem ordinem, 1. *quæſt.* 108. 8. *ad* 1.

125. Quilibet angelus magis habet proprium ordinem & officium, quam quæcumque ſtella, 1. *q.* 108. 3. *c.* *ad* 2.

126. Minimus ordo angelorum eſt ſuperior ſupremo ordine noſtræ hierarchiæ, 1. *q.* 108. 2. *ad* 3. item *q.* 117. 2. *c.* *ad* 3.

127. Proprietates & officia in ordinibus angelorum & eccleſiæ accipiuntur ex nominibus eorum, 3. *q.* 67. 1. *c.*

128. Ordines angelorum ſemper durabunt, 1. *q.* 108. 7. *c.*

129. Excellentia cujuslibet angeli inferioris continetur in excellentia cujuslibet ſuperioris, & non é converſo, 1. *q.* 108.

130. Omnes perfectiones ſunt communes omnibus angelis, ſed perfectius, & abundantius ſunt in ſuperioribus, quam in inferioribus, 1. *q.* 106. 4. *o.* & *q.* 108. 2. *ad* 2. & 5. *c.* & 22. *q.* 24. 3. *ad* 3.

131. Inferiores angeli exercent officia ſuperiorum in virtute ſuperiorum. Ideo infimi poſſunt arcere dæmones, & facere miracula, 1. *quæſt.* 112. 2. *ad* 2. & *quæſt.* 113. 3. *ad* 3.

132. Eſſentia ſuperioris angeli eſt nobilior, & virtus efficacior ad intelligendum, & ad agendum in res exteriores quam eſſentia, & virtus inferioris, 1. *quæſt.* 89. 1. *c. fin.* & *q.* 63. 106. 1. 3. 4. *c.*

133. Nihil prohibet dicere inferiores angelos adminiſtrare inferiora corpora, & ſuperiores ſuperiora, & ſummos aſsiſtere Deo, 1. *quæſt.* 7. *c.*

134. Ordo in angelis nunquam à Deo prætermittitur, quin ſemper inferiora per ſuperiora moveantur, & non é converſo, 1. *q.* 106. 3. *c.* item *q.* 112. 1. *c.*

135. Quilibet angelus eſt ſimpliciter major quolibet viatore ſecundum conditionem ſtatus, non autem ſecundum meritum, *quæſt.* 108. 1. 2. *ad* 3.

136. Item formæ ſuperiorum angelorum ſunt univerſaliores formis inferiorum, 1. *q.* 55. 3. *o.* & *q.* 89. 1. *c.* & *q.* 110. 1. *c.* & *q.* 116. 1. *c.*

137 Scientia ſuperiorum angelorum dicitur eſſe univerſalior quoad eminentiorem modum intelligendi, 1. *q.* 106. 4. *ad* 1.

138. Cognitio ſuperiorum angelorum eſt perfectior quan cognitio inferiorum, 1. *q.* 89. 1. *c. fin.* & *q.* 106. 4. *o.* & 22. *q.* 150. 5. c. fin.

139. Superiores angeli idem cognitum perfectius, & clarius cognoſcunt, quam inferiores, 22. *q.* 2. 6. *c.*

140. Pauciores ſunt formæ intelligibiles in intellectibus ſuperiorum angelorum, quia intellectualis in eis minus dividitur, 1. *q.* 89. 1. *c.* 2.

141. Angelus ſuperior per unam ſpeciem poteſt plura intelligere, quam inferior, 1. *q.* 55. 1. *o.* & *q.* 89. 1. *c.* 2.

142. Superiores angeli perſpicacius divinam ſapientiam contemplantes plura, & altiora myſteria gratiæ cognoſcunt in viſione Dei, quę inferioribus eos illuminando manifeſtant, 1. *q.* 57. 5. *c.*

143. Angelus ſuperior illuminat inferiorem, 1. *quæſt.* 106. 1. 3. *o.* item 107. 2. *c.* item *quæſt.* 108. princ. item *quæſt.* 113. 2. *ad* 2. item *quęſt.* 117. 2. *c.* item 12. *quæſt.* 112. 1. *ad* 3. & 22. *q.* 2. 6. *c.*

144. Inſtruit inferiorem de omnibus, quæ ſcit, 1. *q.* 106. 4. *o.* item 22. *q.* 81. 4. *ad* 2.

145. Uſque ad diem judicii ſemper nova aliqua ſupremis angelis revelantur divinitus de iis, quæ pertinent ad diſpoſitionem mundi, & præcipue ad ſalutem electorum. Unde ſemper remanet unde ſuperiores angeli inferiores illuminent, 1. *q.* 106. 4. *ad* 3.

146. Angelus inferior nunquam illuminat ſuperiorem, nec poteſt, 1. *q.* 106. 3. *o.* & *q.* 107. 2. *c.* & *q.* 108. *pr.* & *q.* 117. 2. *c.*

147. Boni angeli habent prælationem ſuper angelos malos, 1. *q.* 109. 4. *o.*

148. Boni angeli inferiores ſecundum naturam habent prælationem ſuper angelos malos ſuperiores ſecundum naturam, 1. *q.* 109. 4. *ad* 3.

149. Superiores angeli mali habent prælationem ſuper inferiores angelos malos, 1. *q.* 63. 8. *o.* item *q.* 109. 2. *o.*

150. Angeli præſidentiam habent ſuper iſta inferiora immediatam, 1. *q.* 110. 1. *ad* 2. item *ad* 3.

131. Minimus angelus habet altiorem, & univerſaliorem virtutem, quam aliquod genus corporalium, ſed Deus diverſos angelos præpoſuit cuilibet generi corporum, 1. *quæſt.* 110. 1. *ad* 3.

152. Anima ſecundum ordinem naturæ non præfertur alteri animæ, ſicut dæmones ordine naturæ præferuntur hominibus, 1. *quęſt.* 64. 4. 2.

153. Pręlatio malorum angelorum fundatur ſuper juſtitiam Dei, 1. *q.* 109. 2. *ad* 1.

154. Prælatio angelorum poſt diem judicii ceſſabit quoad miniſteria circa nos, 1. *q.* 64. 4. *c.*

155. Intellectus angeli eſt deiformis, quia non habet cognitionem à rebus nec per ſenſum, nec cum diſcurſu, ſicut in nobis, 1. *q.* 84. 2. *c. fin.* item 22. *q.* 180. 6. *ad* 2.

156. Eſt ſemper in actu, & nunquam in potentia, 1. *quæſt.* 50. 1. *ad* 2. item *quæſt.* 55. 4. *c.*

157. Eſt in potentia eſſentiali & accidentali reſpectu revelandorum, ſed reſpectu naturaliter cognitorum eſt tantum in potentia accidentali, 1. *q.* 58. 1. *o.* item *q.* 62. 1. *c.* & 12. *q.* 50. 5. *c.*

158. Semper eſt in actu ſecundo, & in nulla potentia reſpectu verbi Dei, 1. *q.* 58. 1. *c.* item 22. *q.* 180. 6. *ad* 2.

159. In intellectu Angeli beati non poteſt eſſe falſitas, 1. *q.* 58. 5. *o.*

160. Intellectus & voluntas in angelis differunt realiter, 1. *q.* 59. 2. *o.*

161. * In angelis ſunt tantum duæ potentiæ, ſcilicet intellectus & voluntas, 1. *q.* 54. 4. *c.* item *q.* 79. 1. *ad* 3.

162. Intellectus angeli eſt medius inter intellectum Dei & hominis, virtute & modo cognoſcendi, quia ſimilitudo ejus non eſt eſſentia ejus ſicut in Deo, nec accepta á rebus ſicut in nobis, ſed per influxum à Deo, 1. *q.* 84. 2. *c.* fin.

163. Non habet defectum ſui generis ſicut noſter, ſed tantum reſpectu intellectus Dei, 1. *q.* 12. 4. *ad* 2.

164. * In angelis non intellectus agens & poſsibilis, 1. *q.* 54. 4. *o.*

165. Intellectus poſsibilis angeli eſt in potentia reſpectu luminis divini, noſter autem etiam reſpectu ſpecierum à rebus acceptarum, 1. *q.* 54. 4. *o.*

166. Eſt completus per ſpecies connaturales omnium quæ naturaliter cognoſcere poteſt, non autem intellectus noſter, 1. *q.* 54. 4. *o.* item *q.* 55. 2. *o.* item *q.* 59. 3. *ad* 2. item *q.* 60. 2. *o.* item *q.* 76. 5. *c.* item *q.* 84. 3. *ad* 1. item *q.* 91. 1. *c.* item *q.* 109. 3. *ad* 3.

167. Intellectus Dei & angeli ſtatim totam rei cognitionem habet, intellectus autem noſter paulatim, 1. *q.* 85. 6. 5. item 12. *q.* 5. 1. *ad* 1. item 22. *q.* 180. 3. *c.*

168. In angelis eſt aliqua neſcientia, 1. *q.* 12. 8. *o.* item *q.* 58. 5. *o.* item *q.* 102. 1. 1. *ad* item *q.* 106. 2. *ad* 1. item 12 *q.* 76. 2. *c.* item 22. *q.* 52. 3. *c.*

169. Angeli ignorant aliqua ſupernaturalia, non autem aliquid cognoſcibile ab eis naturaliter, ſed intellectus noſter ignorat utroque modo, 1. *q.* 58. 5. *c.*

170. Connaturale eſt intellectui noſtro cognoſcere naturas in materia, angelico autem ſine materia, ſed intellectui divino eſſe ſubſiſtens, 1. *q.* 12. 4. *c.* item *q.* 85. 1. *c.*

171. Intellectus Dei eſt ſicut actus totius entis, ideo ſolus eſt actus purus; angelicus autem eſt ſemper in actu ſuorum intelligibilium, non autem intellectus noſter: ſed eſt in potentia, 1. *q.* 79. 2. *c.* & *q.* 87. 1. *c.* item 12. *q.* 49. 4. *c.* & *q.* 50. 5. *c.* item *q.* 51. 2. *ad* 2.

172. Intellectus Dei eſt ſuum intelligere, non autem intellectus angeli, nec intellectus hominis, 1. *q.* 54. 1. *c.* item *q.* 87. 3. *c.*

173. Angelus dicitur mens & intellectus, quia ſolam cognitionem intellectivam habet, 1. *q.* 54. 3. *ad* 1. & 5. *o.* item *q.* 79. 1. *ad* 5.

174. Objectum primum intellectus angeli eſt ejus eſſentia, intellectus vero noſtri conjuncti objectum eſt quidditas rei materialis, 1. *q.* 12. 4. *c.* item *q.* 84. 7. *c.* item *q.* 85. 1. *c.* item *q.* 87. 3. *c.*

175. Angelus uno & eodem actu primo ſimul intelligit ſe intelligere, & eſſentiam ſuam, non autem homo, 1. *q.* 87. 3. *c.*

176. Cognitio angeli duplex, ſcilicet matutina & veſpertina, 1. *q.* 58. 6. 7. *o.* item *q.* 74. 1. *ad* 3. item 12. *q.* 67. 3. *c.* item 3. *q.* 9. 3. *c.*

177. Nulla cognitio præter matutinam & veſpertinam eſt in angelis, 1. *q.* 58. 6. *o.*

178. Cognitio veſpertina, ideſt in propria natura reſpectu medii, ſcilicet per rationes rerum in verbo, eſt eadem cum matutina, differens tantum ſecundum cognita; non autem cognitio per ſpecies rerum innatas, ſed eſt diverſa realiter, 1. *q.* 58. 7. *o.*

179. Angelus dupliciter cognoſcit; ſcilicet per ſpeciem, & per verbum, 1. q. 57. 5. c. item q. 58. 6. 7. o.

180. In prima cognitione eſt viciſsitudo, & ſucceſsio, & renovatio operationum, non autem in ſecunda, 1. q. 57. 3. ad 2.

181. Angelus dupliciter cognoſcit res in verbo, ſcilicet per ſimilitudinem verbi in ſua natura relucentem, & per eſſentiam verbi. Primam habuit in principio ſuæ creationis, non autem ſecundam; quæ proprie dicitur matutina, 1. q. 62. 1. ad 3.

182. Habet triplicem de rebus cognitionem, ſcilicet in verbo, in mente ejus, & in propria natura. Secunda & tertia eſt veſpertina, prima vero matutina, 1. q. 12. 10. ad 2. & q. 58. 6. o. & q. 60. 2. o.

183. Numquam cognoſcit res in propria natura, niſi per ſpecies earum, 1. quæſt. 55. 1. o.

184. Cognoſcit per ſpecies innatas, non autem per acquiſitas á rebus, ſicut homo, 1. q. 55. 2. o. item q. 57. 1. ad 3. item q. 87. 1. c. & q. 89. 1. 2. 3. o. item 12. q. 51. 1. c. ad 2. item 22. q. 180. 6. ad 2.

185. Quilibet angelus beatus, ſemper videt quemlibet alium angelum in verbo, & quicquid eſt in eo ad ſe ordinatum, 1. q. 107. 2. ad 3.

186. Intelligere angeli & animæ differunt ſpecie, 1. q. 75. 7. o.

187. Angelus non capit cognitionem ex ſenſibilibus, q. 51. 1. c. item q. 55. 2. o. item 3. ad 1. item q. 57. 1. ad 3. & q. 58. 7. c.

188. Non intelligit componendo & dividendo, ſicut homo, 1. q. 58. 4. o. & 5. c. & q. 85. 5. c.

189. Cognitio angeli non eſt diſcurſiva, ſed tantum noſtra. Et tamen angeli ſyllogizare poſſunt. Et in ſubſtantiis ſeparatis à materia ſemper res cognoſcibilis poteſt cognoſci per certiſsimam demonſtrationem, cum illa non ſint ſubjecta tranſmutationi, 1. q. 58. 3. o. & 4. c. item q. 62. 1. c. item 5. c. item 63. 5. c. item q. 76 8. c. item q. 85. 5. c. item 12. q. 89. 4. c. item 22. q. 49. 5. ad 2. & q. 180. 6. ad 3. item 3. q. 11. 3. ad 3.

190. Cognitio angeli non eſt cauſa rerum, 1. q. 55. 2. ad 1. & 3. ad 1.

191. In angelis perſeverat cognitio naturalis, 1. q. 62. 7. o.

192. Angeli boni & mali non poſſunt deponere exiſtimationem ſemel habitam, 1. q. 63. 6. ad 3. item q. 64. 2. c fin.

193. Diſtantia temporalis impedit cognitionem angelorum, 1. q. 47. 3. ad 4. & q. 89. 7. ad 3.

194. Diſtantia localis non impedit cognitionem angelorum, 1. q. 55. 2. ad 3. & q. 57. 3. ad 4. item q. 107. 4. o.

195. In ſtatu naturæ non viderunt verbum Dei, niſi per ſimilitudinem, 1. q. 62. 1. ad 3. item 22. q. 5. 1. c.

196. Habuerunt in verbo cognitionem rerum fiendarum, quæ jam factæ erant, 1. q. 55. 2. c. ad 1. & q. 56. 2. c. item q. 57. 2. c. fin.

197. Cognoſcunt in verbo myſteria gratiæ, non omnia, nec æqualiter omnes, ſed ſecundum quod Deus vult eis revelare, non autem cognitione naturali, 1. q. 57. 5. c. & q. 64. 1. ad 4. & q. 106. 4. ad 2.

198. A principio ſuę creationis cognoverunt aliqua myſteria, & aliqua poſt, ſecundum quod congruit eorum officiis, 1. q. 57. 5. c. item q. 64. 1. ad 4.

199. A principio ſuę beatitudinis præſciverunt myſterium incarnationis quoad ſubſtantiam, non autem quoad omnes circuſtantias, 1. q. 57. 5. ad 1. & q. 64. 1. ad 4. & q. 106. 4. ad 3. item q. 117. 2. ad 1. & 22. q. 2. 7. ad 1.

200. In verbo ſimul comtemplantur omnia ſua cognita, non autem in cognitione naturali, ſed tantum quæ per unam ſpeciem repręſentantur, 1. q. 58. 1. c.

201. Cognoſcunt res in verbo, & in propria natura, 1. q. 12. 9. c. item q. 58. 6. 7. o. & q. 62. 7. ad 1. item ad 3.

202. Cognoſcunt res in propria natura dupliciter, ideſt, per duplex medium, ſcilicet per rationes rerum in verbo, & per ſpecies rerum innatas, 1. q. 58. 7. c.

203. Naturaliter cognoſcunt Deum, non per eſſentiam ejus, ſed per naturalia eorum, 1. q. 56. 3. o.

204. Non poſſunt per ſua naturalia videre eſſentiam Dei, nec aliqua alia creatura, 1. q. 12. 4. o. item q. 64. 1. ad 2.

205. Res non cognoſcuntur perfecte in angelo, ſicut in Deo, 1. q. 55. 1. c. ad 3. item q. 84. 2. c. fin. item ad 3.

206. Omnes Angeli primę hierarchiæ accipiunt cognitionem divinorum effectuum in prima cauſa. Secundæ vero in univerſalibus rerum rationibus, ideſt, à prima hierarchia. Tertiæ autem in propriis rationibus, 1. q. 108. 1. 6. c. & quæſt. 112. 3. c. ad 4. & quæſt. 113. 2. ad 2.

207. Non cognoſcunt res per eſſentiam, ſed per ſpecies earum, 1. q. 55. 1. o. item q. 84. 2. c. fin. item quæſt. 87. 1. c. item quæſt. 89. 3. o. item 12. q. 50. 4. c. item 5. ad 1. item q. 51. 1. ad 2.

208. Cognoſcunt ſe per eſſentiam ſuam, & non per ſpeciem ſuam, 1. q. 56. 1. o. item 2. 3. c. item q. 87. 1. o.

209. Nihil Deus produxit in rerum natura, quod non impreſſerit menti angelicæ, 1. quæſt. 74. 2. c. item quæſt. 89. 3. c. item q. 91. 1. o.

210. Angelus cognoſcit alium angelum per ſpeciem tantum, 1. q. 56. 2. o.

211. Quilibet angelus bonus, vel malus cognoſcit perfecte, & naturaliter ſpecies, & quicquid eſt in intellectu noſtro, præter uſum ſpecierum, qui eſt actualis cogitatio dependens ex voluntate, 1. q. 111. 1. ad 2.

212. Angeli à principio cognoverunt naturaliter omnia naturalia per ſpecies, 1. quæſt. 57. 1. o. item quæſt. 89. 3. o. item quæſt. 109. 3. ad 3.

213. Cognoſcunt materialia, 1. q. 57. 1. o. item q. 85. 1. c.

214. In immaterialibus, ſcilicet in ſeipſis, vel in Deo, 1. q. 85. 1. o.

215. Et ſingularia diſtincte per ſimilitudines ſpecierum, 1. q. 54. 5. ad 2. item q. 57. 2. 6. item q. 89. 4. c.

216. Per unam ſpeciem omnia individua unius ſpeciei cognoſcunt, quæ ſit propria ratio ſingulorum, ſecundum proprios reſpectus ad illas, 1. q. 58. 2. c.

217. Intelligendo quidditatem alicujus, ſimul cognoſcunt quicquid ei attribui poteſt, vel removeri, vel concludi, 1. q. 58. 3. 4. 5. c. item q. 85. 5. c.

218. Poſſunt cognoſcere illud, quod eſt in appetitu, vel apprehenſione beatorum, non autem motum appetitus ſenſitivi, vel apprehenſionem phantaſticam hominis, ut moventur à voluntate, & à ratione, niſi procedant in actum exteriorem, 1. quæſt. 57. 4. ad 3.

219. Subſtantia immaterialis eſt proprium objectum intellectus angeli, 1. q. 12. 4. c. item quæſt. 54. 4. c. item quæſt. 84. 7. c. item q. 87. 3. c.

220. In angelis potuit eſſe error electionis in particulari, non quidem ex ignorantia, ſed ex inconſideratione, 1. q. 63. 1. ad 4.

221. Ignoraverunt virtutes ſuas, & ordinationes, ſecundum Dionyſium, ſcilicet non quidem ſecundum ſe, ſed quia non comprehendunt eas in Deo, 1. quæſt. 56. 1. ad 1.

222. Noſtra hierarchia perficitur divino lumine velato ſimilitudinibus ſenſibilium, in figuris, & ſacramentis, angelica vero lumine ſimplici, & abſoluto, 1. q. 108. 1. c.

223. Angelus illuminat alium angelum, 1. q. 100. 1. o.

224. Ideſt manifeſtat ei veritatem, quam illuminans cognoſcit, confortando virtutem intellectivam ejus per converſionem ad eum, & diſtinguendo univerſalem ſcientiam, 1. q. 106. 1. o. item q. 111. 1. c.

225. Illuminat de pertinentibus ad præmium accidentale, non autem de pertinentibus ad præmium eſſentiale, 1. q. 106. 1. ad 1. item 22. q. 18. 4. ad 2.

226. Illuminatio angelorum non eſt de volito eorum, ſed de volito Dei, & de veritate ut eſt à Deo, 1. quæſt. 107. 2. c. item 5. ad 3. item q. 109. 3. c.

227. Angeli per illuminationem proficiunt in cognitione non quidem Dei, ſed effectum ejus, 12. q. 5. 6. ad 3.

228. Revelationes factæ dæmonibus per ſanctos angelos, ex parte dæmonum non ſunt illuminationes, quia non ordinant eas ad Deum, 1. q. 109. 4. ad 1.

229. Illuminatio ſemper erit in angelis uſque ad diem judicii, 1. q. 106. 4. ad 3. item 22. q. 181. 4. ad 2.

230. Actiones hierarchicæ ſemper erunt in angelis, quia ſemper unus alium illuminabit, purgabit, & perficiet, 1. quæſt. 108. 7. ad 2. & ad 3.

231. Erunt in angelis, non quoad novorum cognitionem per modum profectus, & motus, ſed erit ſemper continuatio illuminationis, quia inferiores in lumine ſuperiorum rationes divinorum ſecretorum cognoſcent, 1. quæſt. 108. 7. ad 2.

232. Homines illuminantur ab angelis, 1. q. 111. 1. o. item 12. q. 1. 1. o.

233. Deus eſt primum principium creationis, & illuminationis animæ; ſed angelus illuminat eam tanquam manifeſtans, 12. quæſt. 1. 2. 7. ad 2.

234. Homines illuminantur ab angelis non ſolum de credendis, ſed etiam de agendis, 1. q. 111. 1. ad 1.

235. Non docentur angeli ab hominibus, 1. q. 117. 2. o.

236. Purgatio, illuminatio, & perfectio in angelis, & hominibus differunt tantum ratione, 1. quæſt. 106. 2. ad 1. item 12. quæſt. 112. 1. ad 3.

237. Angelus ſuperior purgat inferiorem, non autem é converſo, 12. quæſt. 112. 1. ad 3.

238. Minimus ordo angelorum poteſt perficere, illuminare, & purgare, 1. quæſt. 108. 2. ad 3.

239. Purgatio in angelis non eſt à culpa, nec ab immunditia, ſed à diſsimilitudinis confuſione, ideſt à neſcientia, 1. q. 106. 2. ad 1. item 12. q. 112. 1. ad 3.

240. Illuminatio proprie eſt de viſis in lumine divinæ eſſentiæ ab angelo ſuperiori, & non ab inferiori, ſed locutio eſt de motibus liberi arbitrii, 1. q. 107. 2. o.

241. Omnis illuminatio eſt locutio in angelis, & non é converſo univerſaliter, 1. q. 107. 2. o.

242. Angelus loquitur angelo ex hoc quod ordinat conceptum proprium ad manifeſtandum volitum ſuum ei, 1. quæſt. 107. 1. o. & 2. c.

243. Superiores angeli poſſunt loqui inferioribus, & è converſo, 1. *q.* 107. 1. *o.* & *q.* 117. 2. *c.*

244. Non omnes angeli percipiunt locutionem unius angeli cum alio, 1. *q.*107. 5. *o.*

245. Angelus proprie non loquitur per corpus aſſumptum, 1. *q.*51. 3. *ad* 4.

246. Locutio angeli eſt in ipſo loquente, & eſt ibi ubi ipſe eſt, 1. *q.*107. 4. *ad* 1.

247. Non impeditur diſtantia locali, 1. *q.* 107. 4. *o.*

248. Clamor angeli non eſt vox, ſed eſt manifeſtatio rei magnæ, vel magni affectus, 1. *q.* 107. 4. *ad* 2.

249. Verbum cordis, loqui, ſigna, nutus, & lingua, differunt in angelis, ſicut in nobis, 1. *q.*107. 3. *ad* 2.

250. Angeli loquuntur Deo non ei aliquid communicando, ſed eum conſultando, vel excellentiam ejus admirando, 1. *q.*107. 3. *o.*

251. Semper loquuntur Deo laudando eum, non autem ſemper conſulendo eum de agendis, 1. *q.*107. 3. *ad* 2.

252. Omnis locutio Dei ad angelos eſt illuminatio, 1. *q.*107. 2. *ad* 3.

253. Omnis apparitio angelorum in veteri teſtamento ordinabatur ad apparitionem filii Dei in carne, 1. *q.* 51. 2. *ad* 1. & 3. *q.* 30. 3. *c.*

254. Angelus apparens Moyſi dicitur Deus vel Dominus, quia apparebat in perſona Dei, 1. *q.*43. 7. *ad* 5. item 12. *q.*98. 3. *ad* 1.

255. Omnis apparitio boni angeli fit ex ſpeciali diſpenſatione Dei, 1. *q.*89. 8. *ad* 2. & *q.* 113. 1. *ad* 3.

256. Omnis apparitio angeli in principio eſt cum terrore; ſed bonus tandem conſolationem facit, non autem malus, 3. *q.*30. 3. *ad* 3.

257. Apparitiones mortuorum quandoque fiunt per operationes angelorum, vel dæmonum; & etiam ignorantibus mortuis, 1. *q.*89. 8. *ad* 2.

258. Ad ſepulchrum Chriſti apparuit primo unus Angelus mulieribus, deinde duo, 3. *q.* 55. 6. *ad* 5.

259. Voluntas eſt in angelis, 1. *q.*59. 1. *o.*

260. Et liberum arbitrium, 1. *q.* 59. 3. *o.* item *q.*64. 2. *c.* *ad* 1.

261. Liberum arbitrium angeli eſt medium inter divinum & humanum, quia eſt mobile ante electionem, & non poſt; humanum autem utrobique, divinum vero nullo modo, 1. *q.*63. 6. *ad* 3. item *q.*64. 2. *c. fin.* item *q.* 100. 2. *ad* 4.

262. In angelis eſt electio, 1. *quæſt.* 59. 3. *ad* 1.

263. Appetitus in angelis non dividitur in multas potentias, ideo totaliter inclinatur in id, in quod tendit; nec inclinatur in contrarium, 22. *q.*24. 3. *ad* 3.

264. Non dividitur per concupiſcibilem, & iraſcibilem, 1. *q.*59. 4. *o.*

265. Deſiderium in angelis non ponit imperfectionem; quia eſt de re habita, 1. *q.* 58. 1. *ad* 2. item 12. *q.*67. 4. *ad* 3.

266. Angeli potuerunt peccare, 1. *q.*63. 1. *o.* & 12. *q.*89. 4. *o.*

267. Non in primo inſtanti, 1. *q.*63. 5. *o.* item 3. *q.*34. 3. *ad* 1.

268. De quolibet ordine quidam peccaverunt, 1. *q.*63. 9. *ad* 3.

269. Supremus omnium ordinum angelorum peccavit, 1. *q.*63. 7. *o.* item 9. *ad* 3.

270. Primus angelus fuit aliis occaſio peccandi, 1. *q.*63. 8. *o.*

271. Peccatum primi angeli fuit ſuperbia, 1. *q.*63. 2. 3. *o.* & 7. *c. fin.*

272. Inferiorum fuit ſuperbia, 1. *q.* 63. 8. *ad* 2. & 22. *q.*162. 3. *c.*

273. Angeli beati non poſſunt peccare, 1. *q.* 62. 8. *o.*

274. Nullus angelus bonus, vel malus poteſt peccare venialiter, 12. *q.*89. 4. *o.*

275. Angelus peccando non appetiit malum, ſed appetiit inordinate bonum, 1. *q.*63. [illegible]. *ad* 4.

276. Peccatum angeli eſt irremediabile ſextuplici ratione, ſcilicet: Primo quia angelus malo quod peccando appetiit, immobiliter adhęret. Secundo quia angelorum natura non propagatur ex uno ex quo vitium contrahat. Tertio quia potentiam appetiit, nec de venia cogitavit, nec alio ſuggerente peccavit. Quarto quia proprio arbitrio peccavit. Quinto quia non in uno primo parente peccavit ſicut homo. Sexto quia peccavit in termino viæ: non autem homo, 1. *q.* 64. 2. *o.* & 12. *q.* 80. 4. *ad* 3. & 3. *q.*4. 1. *c.* *ad* 3. item *q.*6. 2. *ad* 2. item *q.*46. 1. *ad* 4. & *q.*86. 1. *c.*

277. Angelus non eſt miniſter alicujus ſacramenti, nec alicujus rei ſacramentalis, 3. *q.* 64. 7. 9.

278. Angelo miniſtranti ſacramenta credi debet, non autem dæmoni, 3. *q.*64. 7. *c.*

279. Angelus non poteſt manducare ſacramentaliter euchariſtiam, nec ſpiritualiter, ſed Chriſtum, 3. *q.*80. 2. *o.*

280. Templa conſecrata ab angelis non debent amplius conſecrari, 3. *q.*64. 7. *c.*

281. Chriſtus ſecundum quod Deus, & ſecundum quod homo, eſt caput angelorum, 3. *q.*8. 4. *o.*

282. Secundum humanitatem illuminat angelos, 3. *quæſt.* 8. 4. *c.* *ad* 3. item *quæſt.* 59. 6. *c.*

283. * Anima Chriſti poteſt per propriam virtutem, & naturam illuminare omnem creaturam rationalem, & etiam ſummum angelum, dando ei gratiam, & ſcientiam, 3. *q.* 13. 2. *o.*

Chriſ-

284. Chriſtus perfectius videt eſſentiam Dei quam omnes angeli, & homines, 22. *q.* 175. 4. *ad* 2. item 3. *quæſt.* 10. 4. *o.* item *quæſt.* 11. 4. *o.* item *quæſt.* 34. 4. *c.* & *quæſt.* 59. 6. *c.*

285. Nullam ſcientiam didicit ab angelis, 3. *q.*12. 4. *o.* & *q.*30. 2. *ad* 1.

286. Scientia infuſa in anima Chriſti fuit multo excellentior, quam in angelis, quoad multitudinem cognitorum, certitudinem, & lumen, ſed quoad modum fuit é converſo, 3. *q.*11. 4. *o.* & 6. *ad* 1.

287. Anima Chriſti eſt nobilior angelis, corpus Chriſti animabus noſtris, intellectus paſsibilis Chriſti intellectu noſtro agente, ſenſus ejus intellectu noſtro paſsibili, non ex natura, ſex ex unione verbi, 3. *q.*63. 2.

288. Omnes angeli cooperabuntur Chriſto in reſurrectione, colligendo partes corporum; ſed ſpecialiter Michael, & cuſtodes ſingulorum, 1. *q.*91. 2. *ad* 1. & *q.*110. 4. *ad* 1.

289. Angeli indigebant gratia ad hoc quod converterentur in Deum, prout eſt objectum beatitudinis, 1. *quæſt.* 62. 2. *o.* & *quæſt.* 63. 1. *ad* 3.

290. Angelus, & homo poſſunt ſe præparare ad gratiam, 1. *q.*62. 2. *o.*

291. Angelus citius confirmatus in gratia quam homo, 1. *q.* 62. 5. *ad* 1. item *q.* 100. 2. 4.

292. Eſſe gratiæ eſt ſupra eſſe naturæ angeli, & hominis, 1. *q.*62. 2. *ad* 2.

293. Gratia, & gloria data eſt angelis ſecundum quantitatem naturalium, 1. *q.* 62. 6. *o.* item *quæſt.* 108. 4. *c.* item 8. *ad* 1. & 22. *quæſt.* 34. 3. *ad* 3. item 3. *quæſt.* 69. 8. *ad* 3.

294. Virtutes morales ſunt in Deo, & in angelis, exemplariter tantum, 12. *q.* 57. 1. *ad* 1.

295. Ea quæ ſunt fidei, ſunt ſupra cognitionem naturalem angelorum, & hominum, 22. *q.*5. 1. *c.*

296. Angeli habuerunt fidem, & ſpem, & charitatem ante confirmationem ſuam, 22. *q.* 5. 1. *o.*

297. Fides non eſt in angelis bonis, nec malis, 22. *q.* 5. 2. *o.*

298. Meruerunt in primo inſtanti ſuæ creationis, 1. *q.*63. 5. *ad* 3. item *ad* 4. item 6. *c.* item 3. *q.*34. 3. *ad* 1.

299. Omnes angeli in primo inſtanti, quo creati ſunt in gratia, meruerunt: ſed quidam eorum ſtatim impedimentum præſtiterunt ſuæ beatitudinis, mortificantes præcedens meritum, & tunc beatitudine, quam meruerunt, privati ſunt, 1. *q.*63. 5. *ad* 4. item 6. *c.* *ad* 3. item *ad* 4.

300. Meruerunt ſuam beatitudinem, 1. *q.* 62. 4. *o.* item *q.*63. 5. *ad* 4.

301. Beati non poſſunt proficere in beatitudine, 1. *q.* 62. 9. *o.*

302. Præmium accidentale angelorum, & aliorum beatorum poteſt augeri uſque in diem judicii, 1. *q.*62. 9. *ad* 3.

303. Angeli boni ſtatim poſt primum actum meritorium fuerunt beati, 1. *q.* 62. 5. *o.* item *q.*63. 5. *ad* 4. item 6. *c.* *ad* 3. item *ad* 4. item 6. *c.* item 12. *q.*5. 1. *ad* 1.

304. Deus eſt beatus naturaliter per eſſentiam, ſed angelus, & homo per gratiam, & participative, 1. *q.* 26. 1. 2. *o.* item 12. *q.* 3. 1. *ad* 1. item 2. *ad* 1. item *ad* 4.

305. Deus per eſſentiam eſt beatus, angelus autem per unicam operationem, ſed homo per multas in via, & per unam in patria, 12. *q.*3. 2. *ad* 4. item *q.*5. 1. *ad* 1. item 7. *c.*

306. Omnes angeli primæ hierarchiæ aſsiſtunt Deo, 1. *q.* 112. 3. *o.* item 4. *c.* item *ad* 2.

307. Soli angeli primæ hierarchiæ aſsiſtunt Deo, 1. *q.*112. 3. *c.* item 4. *ad* 2.

308. Nullus angelus ſecundæ hierarchiæ aſſiſtit Deo, 1. *q.*112. 3. *c.* item 4. *ad* 2.

309. Omnes angeli beati aſsiſtunt ſemper Deo, inquantum immediate vident Deum, 1. *q.* 112. 3. *o.*

310. Dominationes non mittuntur nec aſſiſtunt Deo, tamen miniſtrant imperative, non autem executive, 1. *quæſt.* 112. 4. *c.* *ad* 1.

311. Numerus angelorum miniſtrantium, & aſsiſtentium Deo exponitur, 1. *quæſt.* 112. 4. *ad* 2.

312. Miſsio angelorum ſicut & divinarum perſonarum, ſcilicet inviſibilis & viſibilis, eſt duplex, ſcilicet interior, id eſt ad effectum intellectualem, ſcilicet ad illuminationem; & exterior, id eſt, ad effectum corporalem. Primo modo convenit omnibus angelis, non autem ſecundo modo, 1. *quæſt.* 112. 2. *ad* 1.

313. Mitti convenit angelis inquantum de novo applicantur ad aliquod miniſterium, 1. *q.* 112. 1. *o.*

314. * Angeli non mittuntur ad aliquod miniſterium niſi inferiores ſecundum Dionyſium, non autem ſuperiores, 1. *quæſt.* 112. 2. *o.*

315. Sed Dionyſius cap. 13. cœleſt. hierarch. dicit expreſſe, & vult quod tantum inferiores angeli mittantur ad nos. Et hoc dicit eſſe propter ordinem divinæ legis, ut inferiora reducantur in Deum per media. Quod autem dicitur de Seraphim miſſo, dupliciter ſolvit; ſcilicet uno modo, quod iſte angelus purgans dicatur Seraphim æquivoce, ſcilicet non ordine, ſed ab actu quem tunc exercuit, quia igne purgavit: & Seraphim dicitur incendium. Alio modo ſolvit, quod dicatur

pro-

proprie Seraphim ille, qui eſt de ordine illo. Et dicitur purgare, non quia ipſe immediate purget, ſed quia ejus auctoritate, vel quia præcepta ab ipſo illuminatione, inferior angelus purgavit. Et ponit exemplum. Sicut dicitur Papa, vel Epiſcopus abſolvere quando auctoritate ipſius aliquis abſolvit. Et ideo propter reverentiam angelus inferior qui viſionem formavit reducit in Deum primo, & in Seraphim ſecundo. Ac ſi diceret: Ergo purgo te per lumen receptum à Deo, mediante Seraphim, 1. *q.* 112. 2. 2.

316. Solis quinque ordinibus inferioribus convenit mitti in miniſterium, 1. *quæſt.* 112. 4. *o.*

317. Miſsi non retardantur à contemplatione Dei propter executionem miniſterii, 1. *q.* 64. 4. *ad* 3. item *q.* 112. 1. *ad* 3. item 22. *q.* 181. 4. *ad* 2.

318. Actiones angelorum miniſteria vocantur, & propter hoc dicuntur in miniſterium mitti, 1. *q.* 112. 2. *c. fin.*

319. Mitti convenit æquivoce angelis & perſonis divinis, 1. *q.* 112. 2. *ad* 3.

320. Divinæ perſonæ mittuntur ad angelos, & ad alios beatos per novas revelationes tantum, 1. *q.* 43. 6. *ad* 3.

321. Angeli formaverunt ſpecies viſas in miſsione viſibili Spiritus Sancti, 1. *quæſt.* 43. 8. *ad* 5.

322. Cuſtodia angelorum eſt quædam executio divinæ providentiæ circa homines, 1. *q.* 113. 2. 6. *c.*

323. Angeli deputantur ad cuſtodiam hominum, 1. *q.* 113. 1. *o.*

324. Deus immediate cuſtodit hominem, quoad affectum inclinandum ad bonum, ſed mediantibus angelis, quoad intellectum illuminandum, 1. *q.* 113. 1. *ad* 2.

325. Superiores angeli cuſtodiunt electos ad majorem gradum gloriæ, 1. *q.* 113. 2. *ad* 3. item 3. *ad* 1.

326. Soli angeli infimi ordinis ſunt cuſtodes particularium hominum, 1. *quæſt.* 113. 3. *o.*

327. * Angeli cuſtodiunt particulares homines: archangeli provincias: principatus totam naturam humanam: virtutes corpora: poteſtates ſupra dæmones: ſed dominationes ſupra bonos ſpiritus habent cuſtodiam, 1. *q.* 113. 3. *c.*

328. Singulis ſpeciebus rerum corruptibilium deputantur ſinguli angeli, ſicut ſingulis individuis incorruptibilium, ſcilicet hominibus, 1. *quæſt.* 110. 1. *ad* 3. item *quæſt.* 113. 2. *c.*

329. * Quilibet homo habet tantum unum angelum cuſtodem, 1. *q.* 113. 2. *o.*

330. Singulis hominibus, ut ſunt ſingulares perſonæ, dantur ſinguli angeli, ſed ut partes collegii habent unum in communi, 1. *q.* 113. 2. *ad* 1. item 3. *c.*

331. Prælatus cuſtoditur ut perſona particularis ab angelo, ſed ut prælatus illuminatur ab archangelo, vel à principe, 1. *quæſt.* 113. 2. *ad* 1.

332. Cuſtodia angelorum principaliter ordinatur ad illuminationem, ſecundario vero ad arcendum dæmones, & alia hujuſmodi, 1. *q.* 113. 5. *ad* 2.

333. Idem angelus cuſtodit matrem & infantem, quamdiu eſt in utero ejus, 1. *q.* 113. 5. *ad* 3.

334. Non deſerit hominem quem cuſtodit, uſque ad mortem, 1. *q.* 113. 4. *c.* item 6. *o.*

335. Pugnant ad invicem pro cuſtodiis, non quidem per contrarietatem voluntatum, ſed quia contraria ſunt merita, de quibus conſulunt voluntatem Dei, 1. *q.* 108. 6. *c.* item *q.* 113. *c.*

336. Non dolent de damnatione cuſtoditorum, ſed gaudent de juſtitia divina, 1. *quæſt.* 113. 7. *o.*

337. Homo in ſtatu innocentiæ indigebat angelo cuſtode, propter pericula ab extrinſeco tantum, 1. *q.* 114. 4. *ad* 2.

338. * Chriſtus non habuit angelum cuſtodem, ſed miniſtrum; & hoc quoad paſsibilitatem corporis tantum, 1. *q.* 113. 4. *ad* 1.

339. Damnandis deputantur angeli cuſtodes, qui retrahunt eos á multis, 1. *q.* 113. 4. *ad* 3. item 5. *ad* 1.

340. Antichriſtus habebit angelum cuſtodem, quia hoc auxilium eſt conceſſum toti humanæ naturæ, 1. *q.* 113. 4. *ad* 3.

341. Homines vel animæ non deputantur ad cuſtodiam hominum, quia non habent gradus in natura ſicut angeli, 1. *q.* 64. 4. *ad* 2.

342. Hoc nomen Angelus eſt commune omni ordini angelorum, & omni ſpiritui cœleſti, 1. *q.* 108. 5. *c.*

343. Nomina ordinum angelorum aſsignantur, & exponuntur, 1. *q.* 108. 5. *o.*

344. Ultimus ordo ſpecialiter nominatur angelus, 1. *quæſt.* 108. 5. *ad* 1. item 22. *q.* 160. 1. *ad* 1.

345. Nomen cujuslibet ordinis ſignificat participationem alicujus perfectionis quę eſt in Deo; ſicut nomen virtutis ſignificat participationem divinæ virtutis, 1. *quæſt.* 108. 5. *ad* 2.

346. Proprietates & officia in ordinibus angelorum & eccleſiæ accipiuntur ex nominibus eorum, 3. *q.* 67. 1. *c.*

347. Omnes ordines primæ hierarchiæ nominantur ab operationibus circa Deum; ſecundæ vero à poteſtate non limitata; tertiæ autem ab actibus limitatis ad unum hominem, vel ad unam provinciam, 1. *q.* 108. 6. *c.*

348. Dominatio participative eſt proprium nomen unius ordinis angelorum; ſed per exceſſum convenit ſoli Deo, 1. *q.* 108. 5. *ad* 2.

349. Virtus eſt nomen proprium unius ordinis angelorum, & eſt commune omnibus angelis, 1. *q.* 108. 5. 1.

350. Moyſes nominavit angelos nomine lucis, vel cęli, non autem proprie, quia loquebatur populo rudi, ſcilicet Judęorum, 1. *q.* 61. 1. *ad* 1. item *q.* 67. 4. *c.* item *q.* 68. 2. *c.* & 3. *c.*

351. Lex vetus data fuit à Deo per angelos, 12. *q.* 98. 3. *o.* & 6. *c.*

352. * In angelis ſunt habitus, 12. *q.* 50. 6. *o.* item *q.* 51. 1. *c.*

353. Sunt habitus alterius rationis, quam in hominibus, 12. *q.* 50. 6. *o.* item *q.* 51. 1. *c.*

354. Eſt aliquid de vita activa, ſed non diſtinctum à contemplativa, 22. *q.* 181. 4. *ad* 2.

355. Convenit orare, 22. *q.* 83. 10. *ad* 2.

356. Deo comparati ſunt materiales & corporei, non quod in eis ſit aliquid de natura corporea, 1. *q.* 50. 1. *ad* 1.

1. Anima non eſt ſuum eſſe, 1. *q.* 77. 1. *o.*

2. In homine non poteſt eſſe alia anima, præter rationalem, 1. *q.* 76. 3. *o.* item 6. *ad* 1. item *q.* 118. 2. *ad* 2.

3. Non poteſt eſſe alia forma ſubſtantialis, pręter animam rationalem, 1. *q.* 76. 3. *o.* item 3. *q.* 75. 6. *ad* 2.

4. Impoſsibile eſt eſſe ſimul plures animas in eodem corpore, 1. *q.* 76. 3. *c.*

5. Anima rationalis non recipit eſſe á Deo, niſi in corpore, 1. *q.* 90. 4. *o.* item *q.* 118. 3. *o.* item 3. *q.* 6. 3. 4. *o.*

6. Non fuit producta in eſſe, ante corpus, 1. *q.* 90. 4. *o.* item *q.* 91. 4. *ad* 3. item 22. *q.* 164. 1. *ad* 4. item 3. *q.* 6. 3. *o.* item 4. *c.* *ad* 2.

7. Corpus adveniens animæ rationali trahitur ad illud eſſe, in quo anima ſubſiſtit, 1. *q.* 75. 2. 3. *o.* item *q.* 76. 1. *ad* 5. item 3. *q.* 15. 4. *c.*

8. Dependet à corpore in eſſe, quoad principium, non quoad finem. Ideo manet deſtructo corpore, 1. *q.* 76. 1. *ad* 5. item *ad* 6. item 2. *ad* 2. item *q.* 90. 4. *ad* 3. item 12. *q.* 2. 5. *c.* item *q.* 4. 5. *ad* 2.

9. Eſt tota in toto, & tota in qualibet parte corporis ſui, 1. *q.* 8. 2. *ad* 3. item *q.* 76. 8. *c.* item *q.* 93. 3. *c.* item *q.* 46. 7. *c.*

10. Ridiculum eſt dicere quod animæ rationali, vel alicui ſpirituali ſubſtantiæ ſit locus aliquis naturalis, 1. *q.* 102. 2. *ad* 3.

11. Anima ſecundum ſe eſt ſupra tempus; ſed actus ejus per accidens menſuratur tempore primi motus, ratione corporis, 1. *q.* 118. 3. *c.* item 12. *q.* 53. 3. *ad* 3. item *q.* 113. 7. *ad* 5.

12. Triplex ſcilicet vegetativa, ſenſitiva, & intellectiva, 1. *q.* 78. 1. 2.

13. Non impeditur á ſuo corpore, ut eſt perfectibile ab ea, ſed ut habet aliquid repugnans animę, 1. *q.* 75. 3. *ad* 3.

14. Anima rationalis dupliciter indiget corpore, ſcilicet ut objecto, & ut ſubjecto, vel organo, 1. *q.* 75. 3. *ad* 3.

15. Habet aliquas virtutes, in quibus non communicat corpus, 1. *q.* 70. 3. *c.* item *q.* 76. 1. *ad* 4. item *q.* 77. 5. *o.* item *q.* 118. 2. *c.*

16. 17. Habet aliquas operationes in quibus non communicat corpus, 1. *q.* 75. 2. *o.* item *q.* 76. 1. *c.* *ad* 1. item *q.* 77. 5. *o.*

18. Una pars corporis dicitur principalior alia, quia eſt organum principalioris potentiæ animæ, vel quia eidem potentiæ principalius deſervit, 1. *q.* 76. 8. *ad* 5.

19. Anima eſt cauſa efficiens finis, & formalis ſui corporis, 1. *q.* 90. 2. *ad* 1.

20. Rationalis eſt forma ſui corporis, 1. *q.* 76. 1. 7. 8. *o.* item *q.* 90. 4. *c.* item *q.* 91. 4. *ad* 3.

21. Anima non eſt de eſſentia Dei, 1. *q.* 90. 1. *o.*

22. Rationalis eſt forma immaterialis, quoad operationem, ſed materialis, quoad eſſe, 1. *q.* 76. 1. *ad* 1.

23. Magis proprie dicitur, rationalis quam intellectualis, 22. *q.* 83. 10. *ad* 2.

24. Intellectivum principium, ideſt anima, eſt propria hominis forma, 1. *q.* 76. 1. *c.*

25. Anima eſt quodammodo omnia, quia per ſenſum eſt omnia ſenſibilia; & per intellectum eſt omnia intelligibilia, 1. *q.* 80. 1. *c.* item *q.* 84. 2. *ad* 2.

26. Per eſſentiam ſuam eſt ſpiritus & forma corporis; quia in ea non ſunt duæ formæ, ſicut nec in corpore ejus ſunt duæ formę; ſed anima eſt forma corporis dans ei totum ordinem eſſe perfecti, ſcilicet eſſe, eſſe corporeum, & eſſe animatum, & ſic de aliis, 1. *q.* 76. 3. *c.* item 3. *q.* 75. 6. *ad* 2.

27. Eſt infima in genere intellectualium, 1. *q.* 51. 1. *c.* item *q.* 75 7. *ad* 3. item *q.* 76. 5. *c.* item *q.* 77. 2. *c.* item *q.* 79. 2. *c.* fin. item *q.* 89. 1. *c.* fin. item 12. *q.* 50. 5. *c.*

28. Humana eſt ultima in nobilitate formarum, 1. *q.* 76. 1. *c.* fin. & *ad* 1.

29. Eſt quaſi horizon, & confinium corporeum & incorporeum, 1. *q.* 77. 2. *c.*

30. Eſt incorporea, & ſubſiſtens, 1. *q.* 75. 2. *o.* item 6. *c.* item *q.* 90. 2. *c.* *ad* 2. item *q.* 118. 2. *c.*

31. Eſt immortalis, 22. *q.* 164. 1. *ad* 2. item 3. *q.* 2. 8. *c.* *ad* 4.

32. Eſt incorruptibilis, 1. *q.* 61. 2. 3. item *q.* 75. 6. *o.* item *q.* 76. 3. *ad* 1. & *q.* 90. 2. *ad* 1. & *q.* 98. 1. *c.* item *q.* 113. 2. *c.* & *q.* 118. 2. *ad* 2. item 12. *q.* 85. 6. *o.*